Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul X Seria II-a Nr. 1541 | 4 PAGINI — 20 BANI | Vineri 9 aprilie 1954

In numărul de azi:

Şcoala în sprijinul agriculturii

Sarcinile mari puse de partid şi guvern cu privire la dezvoltarea într-un timp scurt a agriculturii, ridică în faţa şcolii noastre probleme deosebit de serioase.

Experienţa şcolii sovietice, precum şi practica pedagogilor fruntaşi din ţară, a dovedit că legătura strînsă a învăţămîntului cu agricultura şi antrenarea elevilor, după puterile lor, la muncă obştească în agricultură, îi ajută să-şi însuşească temeinic materialul studiat, le trezeşte dragostea faţă de munca agricolă îi face pe mulţi elevi să se consacre acestei munci.

Ţinînd seama de faptul că agricultura noastră are nevoie de cadre bine pregătite, capabile să aplice în lucrarea pămîntului şi creşterea vitelor cuceririle ştiinţei şi să folosească tehnica înaintată în vederea sporirii continue a producţiei, Ministerul Invăţămîntului a elaborat de curînd instrucţiuni pentru completarea programelor şcolilor elementare de 7 ani şi pedagogice cu o serie de cunoştinţe agricole.

Instrucţiunile Ministerului Invăţămîntului prevăd înarmarea elevilor noştri cu cunoştinţe agricole practice chiar din clasa I a şcolii elementare. Aceasta se va face bineînţeles raţional, avîndu-se în vedere posibilităţile de înţelegere ale copiilor.

Aşa, de pildă, elevii din primele clase vor învăţa să cunoască diferitele plante dăunătoare culturilor agricole şi vor fi antrenaţi la plivirea lor. De asemeni ei mai pot ajuta la cultivarea lotului şcolar, la strîngerea cuiburilor de omizi pentru a fi arse, iar în timpul secerişului vor participa la strîngerea spicelor.

Tot în primele clase elementare elevilor urmează să le fie predate o serie de cunoştinţe teoretice privind plantele care se cultivă pe ogoare, maşinile cu care se lucrează pămîntul, despre protecţia ogoarelor contra vînturilor uscate, fenomenele naturii şi diferitele metode de a combate sau diminua, pe cît posibil, urmările lor negative.

In clasele V, VI, VII ale şcolilor elementare de 7 ani, volumul cunoştinţelor agricole pe care le vor căpăta elevii este mult mai mare, cuprinzînd în plus agricultura, piscicultura, sericicultura etc.

Şi pentru şcolile pedagogice, cărora le revine sarcina de răspundere de a pregăti viitorii învăţători şi educatori, instrucţiunile Ministerului Invăţămîntului prevăd predarea unui însemnat număr de lecţii teoretice precum şi executarea de numeroase lucrări practice pe terenul experimental al şcolii, la gospodării colective sau de stat din apropiere etc.

Pregătindu-se temeinic în această direcţie, tinerii şi tinerele din şcolile pedagogice, după absolvire, cînd vor pleca să muncească în diferitele colţuri ale ţării, vor putea populariza cu mai mult succes metodele agrotehnice înaintate atît în rîndurile ţărănimii muncitoare cît şi în rîndurile şcolarilor, făcînd ca şcoala, elevii, să aducă o contribuţie însemnată la lupta poporului nostru pentru sporirea producţiei agricole.

Rolul cel mai însemnat în înarmarea elevilor cu cunoştinţe agricole practice îl au cadrele didactice. Ele sînt acelea care în cadrul consiliilor pedagogice, vor aranja programul şcolii în aşa fel încît, în cadrul orelor care mai rămîn pînă la sfîrşitul anului, să se efectueze toate temele şi aplicaţiile practice legate de agricultură, ţinîndu-se seama de condiţiile concrete ale fiecărei şcoli şi de specificul local (teren experimental, grădină de zarzavat, livadă etc.).

Desigur că această completare a programelor existente de ştiinţele naturii cu noi cunoştinţe agricole nu trebuie să ducă la supraîncărcarea elevilor. De aceea, consiliul pedagogic va analiza posibilitatea reducerii unor cunoştinţe de mai mică importanţă în cadrul ştiinţelor naturii şi al altor obiecte, obţinînd timpul necesar predării cunoştinţelor şi executării unor lucrări practice prevăzute în completarea programei.

Cea mai importantă sarcină a cadrelor didactice este însă aceea de a preda lecţiile despre agricultură la un înalt nivel ştiinţific, de a face cunoscute elevilor metodele agrotehnice înaintate şi cele mai noi descoperiri ştiinţifice agrotehnice.

Invăţătorii şi profesorii pot realiza aceasta numai dacă vor poseda ei înşişi cunoştinţe temeinice, dacă nu se vor baza pe ceea ce ştiu de acasă sau pe felul cum au văzut că se lucrează pămîntul în regiunea lor. De aceea, este o obligaţie a cadrelor didactice să studieze documentele de partid cu privire la dezvoltarea agriculturii, tratatele şi cărţile noi apărute în legătură cu agricultura.

In vederea realizării acestui scop e necesar ca tovarăşii din conducerile şcolilor să ia măsuri pentru ca bibliotecile şcolare să fie înzestrate cu tot felul de broşuri în probleme agrare şi în colaborare cu organele Ministerului Agriculturii şi Silviculturii să asigure aprovizionarea cu materiale de propagandă agricolă.

In cadrul organizaţiilor U.T.M. a cadrelor didactice, în cluburi şi colţuri roşii e necesar să se organizeze consfătuiri şi consultaţii cu specialişti şi oameni cu experienţă în problemele legumiculturii şi ale agriculturii care să le împărtăşească experienţa lor.

Pentru a asigura succesul deplin al lecţiilor pe care le vor preda, de un mare ajutor pentru pedagogii noştri poate fi cultivarea pe baze ştiinţifice cu legume şi zarzavaturi a loturilor proprii. Acestea vor putea da pe de o parte cantităţile de legume şi zarzavat necesare familiilor lor, iar pe de alta cadrele didactice vor cîştiga o experienţă pe care o vor împărtăşi elevilor.

Felul în care elevii îşi vor însuşi cunoştinţele agricole depinde în bună măsură şi de activitatea organizaţiilor U.T.M. şi de pionieri. De aceea, este necesar ca comitetele organizaţiilor de bază U.T.M. din şcolile pedagogice şi instructorii de pionieri să explice elevilor şi pionierilor necesitatea însuşirii problemelor agricole, să-i îndemne să şi le însuşească cu temeinicie. Aceasta o pot realiza în cadrul unor adunări, sau cercuri unde să lămurească elevilor unele probleme agricole în lumina ultimelor hotărîri cu privire la dezvoltarea agriculturii prin excursii şi vizite la G.A.C., G.A.S., la staţiuni experimentale, ale Institutului de cercetări agronomice, etc.

Este ştiut că modul în care elevii îşi petrec timpul liber este hotăritor pentru situaţia la învăţătură. De aceea, este indicat ca atît elevii cît şi pionierii şi şcolarii să-şi consacre o parte din activitatea lor extraşcolară agriculturii. Folosirea productivă şi cultivarea ştiinţifică a grădinilor, loturilor şi terenurilor disponibile să constituie una din preocupările de bază ale organizaţiilor U.T.M., de pionieri şi ale instructorilor de pionieri. Dacă ei vor munci călăuzindu-se după lozinca: „nici-o palmă de pămînt nefolosită, avînd sprijinul tovarăşilor profesori, agronomilor, fruntaşilor în agricultură", vor ajuta elevilor şi pionierilor să-şi însuşească cunoştinţe trainice, să contribuie totodată la creşterea productivităţii la hectar.

Casele şi palatele de pionieri vor trebui să vină şi ele în ajutorul pionierilor axîndu-şi programul pe probleme agricole, iniţiind acţiuni de sprijinire a muncilor agricole. Ele pot antrena pionierii să creeze pepiniere de pomi fructiferi care să asigure palatul de pionieri, casa de pionieri, şcoala sau satul cu material de sădit. De asemenea copiii pot fi antrenaţi la creşterea păsărilor de curte, la îngrijirea iepurilor, la creşterea viermilor de mătase sau la practicarea creşterii şi îngrijirii albinelor, lucruri care pot fi făcute şi pe lîngă şcoli, G.A.S.-uri etc.

Pentru a dezvolta la copii interesul şi dragostea pentru agricultură şi creşterea animalelor, instructorii pot antrena pionierii şi şcolarii să participe la concursul tinerilor grădinari, pot organiza diferite cercuri ca: cercul pentru studierea tractorului, a combinei etc.; pot închina unele adunări de grupă sau de detaşament vieţii şi activităţii marilor savanţi ruşi şi sovietici ca: Miciurin, Timiriazev, Lîsenko, Viliams şi alţii. Toate acestea însă e necesar să se facă în cadrul adunărilor şi cercurilor existente, fără a mai organiza altele în plus pentru a supraîncărca pionierii şi şcolarii.

In obţinerea unui succes deplin în însuşirea cunoştinţelor agricole practice de către elevi un rol însemnat îl au comitetele regionale, raionale şi orăşeneşti U.T.M. Ele sînt datoare să vegheze cum se desfăşoară în şcoli munca organizaţiilor U.T.M. şi de pionieri pentru sprijinirea însuşirii cunoştinţelor agricole de către elevi, să mobilizeze tinerele cadre didactice să predea lecţiile la un nivel corespunzător. Comitetele raionale trebuie să organizeze seminarii lunare pentru instructorii superiori, bine pregătite, care să cuprindă lecţii practice cu privire la agricultură, să invite specialişti care să vorbească instructorilor despre diferitele probleme agrare importante. Dacă activiştii comitetelor regionale şi raionale vor fi cunoscători ai problemelor agrare, dacă ei vor coordona şi vor ajuta bine activitatea din şcolile elementare de 7 ani şi pedagogice, atunci fără îndoială că elevii îşi vor însuşi cunoştinţe agricole temeinice.

O nouă întovărăşire agricolă

CRAIOVA. — Zilele trecute, în comuna Gostavăţu a luat fiinţă a 16-a întovărăşire agricolă din raionul Caracal. Noua întovărăşire a luat numele de „Viaţa nouă".

Membrii celor [illegible] familii de ţărani muncitori cu gospodării mici şi mijlocii, care au constituit întovărăşirea, sînt hotărîţi ca la lucrarea în comun a pămîntului cu tractoarele şi maşinile agricole ale statului, să folosească cu stricteţe regulile agrotehnice înaintate pentru a smulge pămîntului roade cît mai bogate.

Un rol hotărîtor în formarea acestei întovărăşiri, l-au avut comuniştii Ilie Mirea, Ion Stanciu, Dumitru Mitrică precum şi utemiştii ca Victor Firea şi alţii.

In cinstea zilei de 1 Mai

Să intensificăm întrecerea în industrie şi agricultură

Tricotaje de calitate superioară

ARAD (de la corespondenta noastră Ana Caranfil).

Tînăra Irina Medve de la fabrica „Tricoul Roşu" din Arad, a ţinut de curînd cu brigada pe care o conduce o consfătuire mai lungă ca de obicei.

Membrele brigăzii au luat serios în discuţie problema calităţii tricotajelor.

— E o ruşine pentru noi fetelor, a spus Irina, responsabila brigăzii. Tricotajele noastre de calitatea I-a, nu trec niciodată de 70-80 la sută.

Membrele brigăzii au hotărît apoi, ca în cinstea Zilei de 1 Mai să ridice simţitor calitatea tricotajelor. Astfel, din prima zi după consfătuire, întreaga brigadă a început să aplice metodele de muncă sovietice Ciutchih şi Jandarova. Unele din membrele brigăzii, care obişnuiau să nu vină la lucru la oră fixă, vin acum cu 10-15 minute mai devreme de începerea lucrului. Ele folosesc aceste minute, pregătindu-şi cele necesare începerii lucrului. Preluînd şi maşinile din mers, după metoda Jandarova, brigada condusă de tînăra Medve Irina, a reuşit ca numai într-o perioadă scurtă să dea 80 la sută tricotaje de calitatea I.

In cinstea Zilei de 1 Mai, colectivul brigăzii, e hotărît ca tricotajele de calitatea I să se ridice la un procentaj şi mai mare.

Brigada valorifică deşeurile

Sînt tot mai numeroşi tinerii de la uzinele „Steagul Roşu" din Oraşul Stalin care luptă pentru a da tot mai multe produse peste plan.

Brigada utemistă de la secţia de valorificări — de pildă — obţine cu fiecare zi ce trece succese deosebite în muncă. Membrii acestei brigăzi dau mereu mai multe şi mai bune produse, prin valorificarea deşeurilor. Astfel ei produc lacăte, bricege, grătare de bucătărie etc. Toţi tinerii din brigadă sînt interesaţi ca fiecare produs al lor să fie cît mai trainic, cît mai frumos. Folosirea pe scară largă a metodelor înaintate de muncă sovietice a dat putinţa tinerilor Nica Ştefan, Lupu Teodor şi Pompiliu Ioan să-şi depăşească zilnic normele între 50—75 la sută. Tinerii noştri caută să înveţe neîncetat de la muncitorii sovietici, iniţiatorii atîtor iniţiative şi metode preţioase care aplicate [illegible] ţara noastră, au dus la un progres [illegible] tehnicii nemaiîntîlnite pînă acum la noi. [illegible] cinstea Zilei de 1 Mai tineretul uzinelor „Steagul Roşu" s-a angajat ca realizările o[illegible] să fie zi de zi mai spornice.

Coresp[illegible]dent
I. ST[illegible]LEA

Noi tipuri de mobilă

Cererea de mobilă sporeşte continuu, iar cumpărătorii ridică exigenţe tot mai mari faţă de calitatea produselor. Răspunzînd cerinţelor cumpărătorilor, colectivele fabricilor de mobilă sporesc producţia şi se străduiesc să dea mobilă mereu mai bună, mai frumoasă, mai confortabilă.

In magazinele de desfacere vor apare în acest trimestru noi tipuri de mobilă populară produse de întreprinderile Ministerului Industriei Lemnului, Hîrtiei şi Celulozei.

Muncitorii de la unităţile întreprinderii „Mobila Populară" au pus în fabricaţie camerele-studio „Prahova" şi au realizat prototipul mobilei tip „Petroşani" care cuprinde studio şi dulap combinat. La fabrica „Simo Geza" din Tg. Mureş se lucrează la un nou tip de mobilă populară, „Ardeal", iar la IPROFIL „Tehnica Lemnului" din Bucureşti se va începe producţia tipului de mobilă „Predeal".

Succesele tinerilor de la cooperativa „Zorile Roşii" din Oradea sînt mereu mai însemnate în cinstea Zilei de 1 Mai.

In fotografie: utemista Varga Rozalia, lucrînd la o nouă serie de basmale. Ea dă produse de bună calitate şi depăşeşte zilnic norma cu 190—200 la suta.

Izvorul succeselor

SIBIU (de la trimisul nostru).

Mecanizatorii de la S.M.T. Turnişor din raionul Sibiu muncesc cu multă însufleţire pentru a termina cît mai degrabă muncile agricole din această primăvară. In această bătălie hotărîtoare în obţinerea unor recolte bogate, tinerii tractorişti îşi întrec realizările de pe o zi pe alta în cadrul întrecerii pentru obţinerea titlului de „cel mai bun tractorist".

Astfel pînă în seara zilei de 4 aprilie, datorită muncii entuziaste a tinerilor tractorişti participanţi la întrecerea pentru cîştigarea titlului de „cel mai bun tractorist", planul de producţie al staţiunii a fost îndeplinit în proporţie de 131 la sută. Pe lucrări, planul a fost depăşit cu 32 la sută la arături şi 46 la sută la însămînţări.

In cadrul acestor munci s-au remarcat în mod deosebit realizările obţinute de brigada I-a condusă de tînărul Verne Keul care şi-a îndeplinit planul în proporţie de 172 la sută şi brigăzile a II-a, condusă de Dragomir Ion, secretarul organizaţiei de bază U.T.M. şi brigada a III-a, condusă de tînărul Beer Mihai care de asemenea au obţinut realizări deosebit de importante. Dintre tractoriştii participanţi la întrecerile pentru cîştigarea titlului de „cel mai bun tractorist" s-au remarcat îndeosebi tinerii tractorişti Grăjdan Constantin din brigada a IV-a care a îndeplinit aproape 2 planuri, tînărul tractorist Dragomir Ion din brigada I-a care şi-a îndeplinit planul de producţie în proporţie de 180 la sută şi tînărul Roth Martin care de asemenea şi-a îndeplinit planul de producţie în proporţie de peste 175 la sută. Aceste realizări sînt o dovadă grăitoare că tinerii mecanizatori de la S.M.T. Turnişor răspund prin muncă la chemarea lansată de utemistul Stănescu Vasile de la S.M.T. Peciul Nou pentru cîştigarea titlului de „cel mai bun tractorist". Şi tocmai pentru aceasta ei sunt hotărîţi ca în cinstea Zilei de 1 Mai să-şi întreacă realizările de pînă acum.

Au grăpat 575 hectare grîu de toamnă

PLOEŞTI (de la corespondentul nostru **Puiu Nicolae**).

Pe cîmp zăpada se topise şi pe pămîntul reavăn începuseră să apară covoraşe verzi. Ţăranii muncitori din Tăbărăşti socoteau că atunci cînd pămîntul nu se mai lipeşte de roata carului, lucrările agricole de primăvară pot fi începute cu toată încrederea.

Din mintea multora a dispărut acum îndoiala că recoltelor de toamnă nu le prieşte grăpatul. Da data asta nu se mai necăjeşte nimeni cînd e vorba să înceapă grăpatul culturilor de toamnă. Dar asta se întîmpla pentrucă ei nu cunoşteau atunci rostul acestor munci. Cînd tehnicianul agricol Dumitru Ştefan, le-a vorbit de foloasele grăpatului, mulţi au început să-şi schimbe părerile vechi. Ei l-au ascultat cu multă atenţie şi de data asta pe vechiul lor prieten tovarăşul Dumitru Ştefan care îi mai învăţase nu de mult şi alte lucruri folositoare. Vasăzică să dăm cu grapele stelate, sau cu grape de fier cu dinţii înclinaţi înapoi, sau chiar cu tăvăluge de lemn pe care se bat cuie de fier, repetau în minte. Şi apoi continuau. — Vasăzică prin asta cîştigăm 200 kg. de recoltă la un hectar, întăreau unii. — Dar treburile astea au şi ele timpul lor, spuse ţăranul muncitor, Năstase Stroe şi cîţiva ţărani muncitori. Să facem la fel ca colectiviştii, se adresă Năstase Stroe către un grup de ţărani muncitori. Să ieşim cît mai degrabă pe cîmp la grăpatul semănăturilor de toamnă, continuă el.

— Păi ce, mai e vreme de aşteptat — grăi în semn de răspuns Costică Pavel, Nae Giurgea, Adetu Ene şi Grigore Ion. Să-i îndemnăm pe toţi din sat să iasă cu grapele pe semănăturile de toamnă. Iacă, chiar zilele astea să grăbim aceste munci.

Au trecut doar cîteva zile şi ţăranii muncitori din comuna Tăbărăşti au şi grăpat suprafaţa de 575 hectare cu culturi, însămînţate din toamna anului 1953. Grîul de toamnă va creşte de acum mai frumos şi spicele lui vor da roade mai mari decît gîndeau ei la început. Cînd îşi privesc acum grîul verde şi frumos, ţăranii muncitori din această comună spun: „Vrem să creştem recolte îmbelşugate pentru îndestularea noastră şi a poporului nostru muncitor". Şi aceste cuvinte ale ţăranilor muncitori de la Tăbărăşti îţi inspiră şi mai multă încredere cînd socoteşti că numai în urma grăpatului celor 575 hectare cu grîu ei vor obţine un spor de peste 115.000 kg. grîu boabe. Iar acum cînd eforturile oamenilor muncii din agricultură se intensifică şi mai mult în întîmpinarea Zilei de 1 Mai, ţăranii muncitori din Tăbărăşti vor să întîmpine şi ei această zi cu realizări însemnate în muncă.

O zi a propunerilor

Comitetul organizaţiei de bază U.T.M. de la filatura de bumbac „Olga Bancic" Pucioasa a organizat în ziua de 23 martie 1954 „Ziua propunerilor pentru îmbunătăţirea muncii" la care au luat parte peste 50 muncitori fruntaşi, tehnicieni, ingineri şi funcţionari din toate secţiile productive.

Pornindu-se de la prima secţie de fabricaţie propunerile făcute în acest sens au stîrnit un viu interes în rîndurile întregului colectiv de muncă.

Tovarăşul Eftimie Grigore a propus valorificarea ambalajelor de la secţia bataj, cum sînt cîrpele de la baloţii de bumbac pentru confecţionarea de saci, ambalajul de sîrmă pentru confecţionarea de cuie cu maşina de făcut cuie adaptată de fruntaşul în producţie Stoian Gh. cît şi ambalajul din balot pentru confecţionarea de paturi de fier şi baloturi pentru putini. De asemeni, unele deşeuri din bumbac puf care nu mai reprezintă vreo întrebuinţare vor fi selecţionate pentru umplerea de saltele, iar restul pentru îngrăşarea pămîntului. Toate acestea vor aduce însemnate economii întreprinderii.

Pentru reducerea cît mai mult a consumului specific de bumbac puf, tovarăşul Anghel Constantin a propus reîntrebuinţarea deşeurilor provenite de la cardarea bumbacului, în amestecuri la fire groase, sortarea deşeurilor pe sorturi şi amestecuri; bumbacul care cade în faţa cardei să nu mai fie amestecat cu cel din spatele cardei, precum şi reducerea rebuturilor şi deşeurilor prin respectarea graficului de curăţenie şi o atentă ungere a maşinilor, evitînd degradarea semifabricatului.

Insemnate economii va aduce reducerea consumului de energie electrică la secţiile bataj, prin oprirea motoarelor cînd maşinile merg în gol.

Pentru secţia de bază, ringuri, s-au făcut o serie de propuneri care va îmbunătăţi simţitor munca aici şi va aduce însemnate economii.

Tovarăşa Popescu Maria a propus instruirea lucrătoarelor după cărţi tehnice, precum şi a echipelor de levată în aşa fel ca predarea şi primirea maşinilor să se facă în bune condiţiuni, semitorul de pe mosoare să fie consumat la maximum, iar ce rămîne să fie desfăşurat de lucrătoarea respectivă.

O mare însemnătate au avut propunerile tovarăşelor Drăgan Elena, Căloiu Elena şi altele privind aprovizionarea la timp cu materiale şi piese de schimb.

Propunerile făcute de tineri au şi fost aplicate în practică, iar rezultatele muncii în procesul de fabricaţie au început să se cunoască.

Corespondent
MIRCEA BADOIU

Au depăşit planul de foraj

BACAU. — Aplicînd metodele înaintate de foraj, sondorii din regiunea petroliferă a Moldovei obţin mari depăşiri de plan.

Brigada condusă de Teodor Herţanu, care lucrează la sonda 879 de la oficiul turbobur, folosind la maximum capacitatea de lucru a utilajului, a reuşit ca în luna martie să foreze peste prevederile planului cu 101,1 la sută. La sonda 4.009 din cadrul oficiului 1 foraj, brigada condusă de Ene Gheorghe, lucrînd după metoda forajului rapid, a reuşit să-şi depăşească sarcinile de plan pe luna martie cu 59,1 la sută. Succese asemănătoare au obţinut în acest timp şi sondorii din brigăzile conduse de fruntaşii în întrecerea socialistă Ion Brujban, Anton Beta şi Teodor Dîrlău care au depăşit planul de foraj cu 20—70 la sută.

Brigada turnătorilor

— Tocmai pentru că brigada noastră se numeşte brigadă utemistă nu vrem să fim în urmă.

Piesele ies de proastă calitate. 28—30 de rebuturi la sută... Cum pot să mai privesc în ochii tovarăşilor de la secţiile care primesc aceste piese? — se frămînta Vlad Viorel.

— Da, ai dreptate! — îi răspunse comunistul Toma Marin. Totuşi, ce ai de gînd să faci?

Vlad Viorel nu-i mai răspunse. Se mulţumi să arunce descurajat un bulgăre de pămînt pe care îl frămîntase în mînă timp îndelungat. Tovarăşului Toma nu-i plăcu de loc starea în care se afla tînărul, dar nu se dădu bătut.

— Te înţeleg, Viorele — îi zise — te înţeleg. Şi mie mi se întîmplă uneori să mă simt descurajat pentru că nu găsesc metoda cea mai bună ca să rezolv ceva.

— Şi-atunci — întrebă tînărul — ce faci?

— Atunci, măi Viorele, cer sfatul altora. Mai mulţi, gîndesc mai bine ca unul singur!

Mai discutară după aceea în timpul mesei şi cît au mers împreună spre casă.

Utemistul Vlad nu plecă nicăieri în după amiaza acelei zile. Sta şi chibzuia.

Peste cîteva zile, după ce discută mai amănunţit cu fiecare membru din brigadă situaţia din turnătorie, se duse din nou la tovarăşul Toma.

— Vrem să ţinem o consfătuire de brigadă. Va fi mai interesantă ca cele de pînă acum. De aceea vrem să fii şi dumneata printre noi.

— Voi fi. Ia să văd, ce ţi-ai notat acolo?...

Consfătuirea vorbea de atenţia ce trebuie acordată de tinerii turnători ai uzinelor „Semănătoarea", calităţii maşinilor agricole pentru campania de primăvară.

Discuţiile au fost interesante. Printre altele s-a propus să se lucreze şi cu metoda sovietică Voroşin.

Reducerea spaţiilor dintre forme prin organizarea locului de muncă — a spus în consfătuire responsabilul brigăzii, Ivanciu Traian, ne va aduce două foloase: în primul rînd vom mai aşeza încă 50 de forme pe lîngă cele 100 pe care le avem, în al doilea rînd, rebuturile vor scădea simţitor. Aceasta se explică prin faptul că acum cele mai multe rebuturi se fac din cauză că oala se plimbă prea mult de la o formă la alta şi fonta se răceşte în ea. Ne mai mirăm de ce nu se umplu bine golurile...

S-au scurs 6 luni de la consfătuirea în care s-a hotărît aplicarea metodei Voroşin. Zi de zi rebuturile scădeau: 25, 15, 10 la sută...

Hotărîrea partidului şi guvernului cu privire la buna desfăşurare a campaniei agricole de primăvară a fost studiată cu atenţie de către membrii brigăzii. Curînd după apariţia Hotărîrii, brigada turnătorilor a ţinut o nouă consfătuire. Cînd aceasta avu loc, Vlad Viorel începu să vorbească cel dintîi:

— Tovarăşi! — începu el. Piesele de bună calitate constituie mîndria uzinei şi a noastră. De aceea eu vă propun ca numărul rebuturilor să-l scădem de la 10 la 3 la sută. Nu va fi greu. Atît ne va trebui doar, să avem încredere în noi, să muncim cu mult spirit de răspundere la turnarea pieselor.

...Pentru a putea folosi cele 480 de minute la maximum — continuă tînărul — cred că ar trebui reparat şi cel de al doilea malaxor de preparare a pămîntului de modele. In acest fel vom cîştiga 120 de minute pe care acum le pierdem de obicei zilnic pentru a prepara pămîntul.

— De asemeni e necesar să se prepare miezurile cu dextrină, în loc de melasă cu humă — vorbi Tudor Crăciun. S-a constatat de atîtea ori că astfel de miezuri sînt mai bune, nu se deformează la temperatură înaltă şi deci piesele ies mai exacte.

— Un rol principal îl are şi disciplina — arătă hotărîtă Nicolae Aurica. Să-l luăm de exemplu pe David Dumitru. Lipseşte zile întregi, se plînge că nu cîştigă mult şi pe lîngă acestea ne îngreunează şi nouă munca, de oarece trebuie să lucrăm şi ceea ce ar trebui să facă el...

Să ştii, tovarăşe David! — se întoarse fata către cel vizat — eu sînt din comuna Vîrteju. Acolo e colectivă şi avem şi S.M.T.-uri prin apropiere. Eu nu vreau să rîdă de mine satul. Ei ştiu că lucrez aici. Nu vreau ca piesele pe care le trimitem acolo să fie de proastă calitate.

Comunistul Toma îşi notase tot ceea ce crezuse că poate face pentru aceşti brigadieri.

După consfătuire, el a comunicat conducerii întreprinderii problemele discutate şi obţinu aprobarea pentru tot ce trebuia dat ca ajutor. Malaxorul a fost pus în două zile în funcţiune. S-au mai confecţionat încă 20 forme mari de la poziţiile secerători-legători, iar miezurile au început să se prepare numai cu dextrină.

★

Tudor Crăciun e un flăcău ambiţios nevoie mare. El şi-a pus în gînd să se întreacă în mod deosebit cu Vlad Viorel. Bogdan Ion i-a arătat că greu va reuşi, sau poate nici cînd. Ştie el singur că Viorel e cel mai bun din turnătorie. Numele lui îl rostesc cu respect şi maiştrii şi tehnicienii. „Totuşi trebuie să-l depăşesc cel puţin odată" gîndea el.

Şi aşa porni întrecerea între cei doi. Lucrau piese de schimb pentru semănători. Işi verifica unul modelele, le verifica şi celălalt pe ale sale. Incercau să scoată din modele cele mai mici fărîmituri de pămînt. Piesele trebuie să iasă cît mai exacte, fără pori şi cît mai fine. Tamburii, cadrul interior şi bucşa pătrată de la semănători sînt lucruri importante. Trebuiesc lucrate trainic şi cît mai precis — aşa gîndeşte fiecare dintre ei, aşa gîndesc şi ceilalţi.

Oricît s-a străduit Tudor Crăciun să-l întreacă, nu a reuşit de cît în cîteva rînduri pînă acum. Totuşi de acum întrezărea posibilitatea de a ajunge cîndva să fie numai în fruntea întrecerii.

La masa de lucru a miezurilor se găsea Nicolae Aurica, Dănoiu Zenobia şi alte fete. Şi ele sînt în întrecere.

Aşa se făcu că în scurt timp au fost turnate piese de schimb. Cei 700 de tamburi, 90 de cadre interioare şi cele 172 de bucşe pătrate, au fost de bună calitate aşa cum o dorea toată brigada.

Turnau ultima şarjă pentru piesele de schimb, atunci cînd le-au fost anunţate aceste rezultate de către Toma Marin şi Voicu Dumitru, controlorul de calitate. Crîncenă a fost lupta cu rebuturile. Trei la sută însă tot mai rămăseseră.

— Vom lupta, tovarăşi, începînd cu această şarjă, să desfiinţăm rebuturile din brigada noastră şi să trimitem celor de pe ogoare mai multe maşini de bună calitate, — vorbi Viorel.

Cuvintele sale trădau emoţia.

ION TEOHARIDE

SĂ ÎNSĂMÎNŢĂM ÎN CUIBURI AŞEZATE ÎN PĂTRAT

Aşa îmi voi spori recolta

Hotărîrea guvernului şi partidului cu privire la pregătirea şi executarea la timp şi în bune condiţiuni a lucrărilor agricole din această primăvară, a adus lucruri noi în comuna noastră, lucruri despre care eu şi mulţi alţi ţărani muncitori nu auzisem încă.

Aceste lucruri noi sînt tocmai sfaturile pe care ni le dă hotărîrea în legătură cu cultivarea diferitelor plante, pentru a obţine recolte cît mai sporite la hectar, aşa cum este metoda de însămînţare în cuiburi aşezate în pătrat.

Despre aplicarea acestei metode, care uşurează mult munca omului la întreţinerea culturilor şi aduce sporuri de recoltă, am citit şi în ziare, apoi ne-au vorbit şi la căminul cultural diferiţi tehnicieni. Ei ne-au explicat şi cum să facem marcatorul pentru însămînţatul porumbului.

Este drept că această metodă n-a mai fost aplicată de nimeni din comuna noastră şi mulţi ţărani muncitori stau la îndoială dacă să o aplice sau nu, iar alţii s-au hotărît s-o aplice pe o suprafaţă mai mică, pentru „experienţă".

Din cele auzite şi citite pînă acum, eu am ajuns la concluzia că această metodă este bună şi sînt hotărît ca toată suprafaţa mea de un hectar pe care o voi însămînţa cu porumb în primăvara aceasta, să o semăn în cuiburi aşezate în pătrat.

Aplicînd această metodă eu şi cu soţia nu mai trebuie să ne trudim cîteva zile în şir, pentru a săpa porumbul cu mîna, ci doar îi vom trage cu prăşitoarea în lung şi în lat, de cîte ori va fi nevoie. In afară de aceasta, porumbul fiind semănat în cuiburi aşezat în pătrat, distanţa între plante este egală şi fiecare fir primeşte în aceiaş măsură lumină, apă şi hrană.

Semănînd şi îngrijind porumbul în anul acesta după metode agrotehnice, eu sînt sigur că toamna voi obţine de pe hectarul meu mai mult decît în anul trecut.

DIŢA TUDOR
ţăran muncitor cu gospodărie individuală din comuna Mozăceni, raionul Roşiori, regiunea Bucureşti

O metodă simplă, uşor de aplicat

De curînd s-a ţinut o adunare la şcoala noastră, la care a luat parte aproape toată comuna. Spre deosebire de alte adunări obşteşti ţinute pînă acum, la această adunare s-a discutat mult despre semănarea porumbului, cartofilor şi floarea-soarelui, în cuiburi aşezate în pătrat.

Această metodă a fost pînă nu de mult complet străină ţăranilor muncitori din comuna noastră.

Acum, citind hotărîrea Consiliului de Miniştri al R.P.R. şi a C.C. al P.M.R. din 3 martie a.c. am văzut că această metodă ne uşurează cu mult munca pentru creşterea culturilor. Aplicînd această metodă noi nu mai sîntem nevoiţi ca principalele muncii de întreţinerea culturilor să le facem cu mîna, şi le vom face cu prăşitoarea. Afară de faptul că ne uşurează munca duce şi la mărirea producţiei la hectar.

Metoda este simplă, aşa că poate fi aplicată uşor de orice ţăran muncitor care vrea.

Eu unul am învăţat-o, o cunosc bine acum şi anul acesta chiar o şi aplic la porumb şi floarea-soarelui. Nu-i vorbă că această metodă este mai uşor de aplicat pe suprafeţe mai mari de pămînt, cum ar fi în gospodării agricole colective, în întovărăşiri agricole, însă o putem aplica şi noi, ţăranii cu gospodării individuale, adică cu suprafeţe mai mici de pămînt.

Eu, am prevăzut în planul meu de cultură, să semăn cu porumb 1,75 ha., iar cu floarea-soarelui 0,50 ha. Ambele culturi, le însămînţez în cuiburi aşezate în pătrat, pe aceeaşi tarla de pămînt.

Este drept că într-o latură a locului meu, n-am drum pe care să-ntorc boii cu praşila cînd trag de-a curmezişul terenului, însă ca să nu fac stricăciuni la vecin, las cîteva rînduri prăşite numai în lung pe care să întorc boii, iar apoi, le prăşesc cu sapa în lat.

Pentru a aplica această metodă, eu îmi lucrez acum un marcator (un fel de greblă de lemn) lat de 2,40 m. Iar la fiecare 70 cm. pun cîte un dinte tot de lemn.

Cu aceasta, voi trage odată în lungul şi apoi în latul terenului, iar unde rîndurile fac cruce, voi pune cu colţul sapei 3—4 boabe de porumb.

In felul acesta, îmi voi semăna eu porumbul şi floarea-soarelui în acest an.

Insămînţînd în cuiburi aşezate în pătrat şi folosind şi alte metode înaintate eu sînt sigur că voi obţine o recoltă mai mare la hectar.

NEDELCU GH. CONSTANTIN
ţăran muncitor cu gospodărie individuală din comuna Urzicuţa, raionul Băileşti, regiunea Craiova

Pentru extinderea suprafeţelor cultivate cu porumb şi aplicarea metodei de semănat porumb şi plantat cartofi în cuiburi aşezate în pătrat

Pentru sporirea producţiei de porumb şi cartofi necesară unei mai bune aprovizionări a populaţiei şi a industriei cu materii prime şi pentru crearea unei puternice baze furajere în vederea dezvoltării creşterii animalelor, Consiliul de Miniştri al Republicii Populare Romîne a luat o **Hotărîre cu privire la extinderea suprafeţelor cultivate cu porumb şi aplicarea metodei de semănat porumb şi plantat cartofi în cuiburi aşezate în pătrat.**

Prin această hotărîre, Ministerul Agriculturii şi Silviculturii este obligat a extinde cultura porumbului pe noi terenuri agricole, mărind suprafeţele stabilite prin planul de cultură pentru anul 1954 cu încă 200.000 ha., ajungîndu-se astfel la suprafaţa totală de 3.200.000 ha.

Extinderea suprafeţelor cultivate cu porumb se va face prin: desţelenirea şi însămînţarea cu porumb a terenurilor de păşuni şi fineţe naturale care au productivitate redusă; desţelenirea şi însămînţarea cu porumb a terenurilor ocupate de ierburi perene care dau o producţie mică; însămînţarea cu porumb a suprafeţelor care au fost destinate pentru cultura ierburilor şi pentru care nu sînt asigurate cantităţile de seminţe necesare; identificarea şi însămînţarea cu porumb a suprafeţelor de teren care pînă în prezent nu au fost cuprinse în evidenţa terenurilor agricole.

Hotărîrea obligă comitetele executive ale sfaturilor populare regionale să comunice în cel mai scurt timp la raioane, iar acestea la comune, sarcinile privind identificarea şi însămînţarea suprafeţelor pe care va fi extinsă cultura porumbului şi să dea tot sprijinul pentru ca terenurile să fie însămînţate la timp şi în bune condiţii.

Stabilirea terenurilor ce urmează a fi desţelenite şi însămînţate cu porumb se va face cu avizul organelor tehnice agricole.

Comitetele executive ale sfaturilor populare au datoria să lămurească pe ţăranii muncitori, posesori de terenuri care urmează a fi desţelenite, asupra avantajelor ce le vor avea în urma cultivării lor cu porumb.

Totodată, comitetele executive ale sfaturilor populare vor recomanda gospodăriilor agricole colective, întovărăşirilor agricole şi gospodăriilor agricole individuale ca suprafeţele unde culturile de toamnă au fost compromise să fie semănate în special cu porumb.

Hotărîrea Consiliului de Miniştri acordă o mare importanţă sporirii producţiei de porumb prin aplicarea metodelor agrotehnice înaintate. In acest scop **Hotărîrea obligă Ministerul Agriculturii şi Silviculturii precum şi comitetele executive ale sfaturilor populare să ia toate măsurile pentru însămînţarea porumbului în cuiburi aşezate în pătrat.**

Hotărîrea obligă gospodăriile agricole de stat şi gospodăriile anexe ale ministerelor şi întreprinderilor economice şi recomandă gospodăriilor agricole colective, întovărăşirilor agricole şi gospodăriilor agricole individuale să însămînţeze în anul 1954 porumbul în cuiburi aşezate în pătrat.

Pentru efectuarea însămînţării porumbului în cuiburi aşezate în pătrat, gospodăriile agricole de stat, gospodăriile anexe şi S.M.T. vor folosi toate semănătorile S.S./6 A.

Pentru a pune la îndemîna gospodăriilor agricole de stat şi a gospodăriilor agricole colective semănători manuale de porumb, Ministerul Industriei Metalurgice şi Construcţiilor de Maşini va fabrica şi livra Ministerului Agriculturii şi Silviculturii 20.000 bucăţi semănători manuale pînă la data de 15 aprilie a. c.

Ministerul Agriculturii şi Silviculturii şi comitetele executive ale sfaturilor populare vor lua măsuri să se confecţioneze în gospodăriile agricole de stat, gospodăriile anexe, gospodăriile agricole colective, cel puţin 10.000 bucăţi marcatoare prin adaptarea cultivatoarelor K.U.T. marcatoare cu avantren şi marcatoare simple.

Hotărîrea recomandă ţăranilor muncitori cu gospodării mici şi mijlocii să-şi confecţioneze de asemenea marcatoare adaptate la tracţiune animală.

Semănatul porumbului în cuiburi aşezate în pătrat cu semănătorile SS/6 A, cu semănătorile manuale pentru porumb, sau cu sapa, se va face la distanţa de 70 cm. pe rînd şi între rînduri, punîndu-se cîte 3-5 boabe în cuib la adîncime de 8-10 cm.

Pentru sprijinirea gospodăriilor agricole individuale, a gospodăriilor agricole colective şi întovărăşirilor agricole, Ministerul Industriei Metalurgice şi Construcţiilor de Maşini va confecţiona în anul 1954, 10.000 prăşitori cu tracţiune animală pentru îngrijirea culturilor prăşitoare.

Ministerul Agriculturii şi Silviculturii şi comitetele executive ale sfaturilor populare vor organiza în anul 1954 producerea seminţelor hibride de porumb pe o suprafaţă de 633 ha., folosind soiurile de mare productivitate, recomandate în fiecare regiune. De asemenea se va organiza înmulţirea seminţelor din soiurile necesare obţinerii hibrizilor în anii următori.

Pentru ca în 2—3 ani să se treacă la însămînţarea porumbului cu sămînţă hibridă pe suprafeţe cît mai mari, Institutul de Cercetări Agronomice va intensifica cercetările pentru producerea hibrizilor de porumb de mare productivitate, precum şi încercarea lor în diferite regiuni ale ţării.

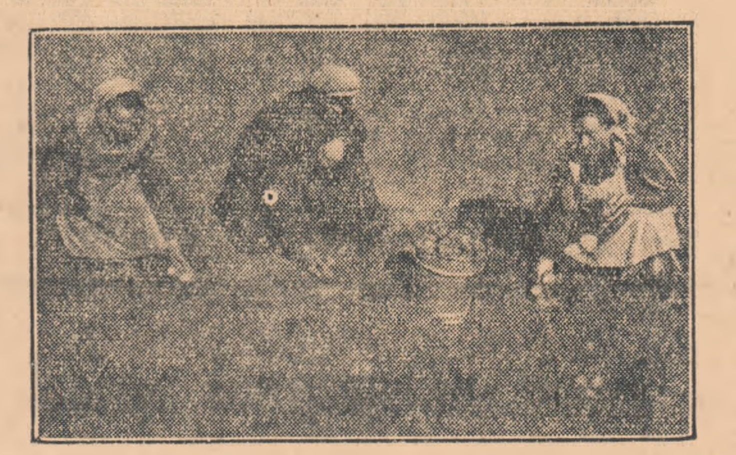
Pentru sporirea producţiei de cartofi, Hotărîrea Consiliului de Miniştri obligă gospodăriile agricole de stat şi gospodăriile anexe şi recomandă gospodăriilor agricole colective şi întovărăşirilor agricole ca în anul 1954 să planteze cartofii în cuiburi aşezate în pătrat pe o suprafaţă de cel puţin 11.510 hectare. De asemenea, recomandă gospodăriilor agricole individuale să aplice metoda plantării în cuiburi aşezate în pătrat pe suprafeţe cît mai mari.

Ministerul Agriculturii şi Silviculturii şi comitetele executive ale sfaturilor populare vor organiza instructaje cu muncitorii din gospodăriile agricole de stat, colectivişti, întovărăşiţi şi ţărani individuali cu privire la metoda de semănat porumb şi plantat cartofi în cuiburi aşezate în pătrat. Aceste instructaje vor fi urmate de aplicaţiuni practice privind tehnica marcatului cîmpului şi a semănatului.

Ministerul Agriculturii şi Silviculturii va trimite din aparatul central şi din institutele de cercetări şi institutele de învăţămînt superior, tehnicieni şi specialişti pentru a da ajutor practic pe loc în vederea introducerii metodei de semănat porumb şi plantat cartofi în cuiburi aşezate în pătrat.

Hotărîrea obligă Ministerul Agriculturii şi Silviculturii, Ministerul Culturii şi comitetele executive ale sfaturilor populare să organizeze pe toată durata însămînţărilor de primăvară munca de popularizare şi îndrumare pentru aplicarea metodei semănatului în cuiburi aşezate în pătrat, mobilizînd în această muncă pe toţi specialiştii din agricultură şi folosind în acest scop presa, radioul şi alte metode de popularizare.

Pentru îndeplinirea sarcinilor trasate de această Hotărîre a Consiliului de Miniştri este necesar ca ministerele, organele de stat şi agricole, organele şi organizaţiile de partid şi sindicale şi conducerile unităţilor agricole să ia de îndată toate măsurile tehnico-organizatorice şi politice în vederea extinderii suprafeţelor cultivate cu porumb, a aplicării metodei de semănat porumb şi plantat cartofi în cuiburi aşezate în pătrat pentru obţinerea în acest an a unei recolte bogate de porumb şi cartofi. (Agerpres).

Gospodăria agricolă colectivă din Sintana, regiunea Arad, e vestită în toată regiunea şi chiar în toată ţara pentru recoltele bogate pe care le obţine. Colectiviştii din această gospodărie ştiu că numai datorită metodelor agrotehnice înaintate au putut obţine producţii mari.

Printre metodele înaintate pe care colectiviştii din Sintana le folosesc în acest an pentru a obţine rod bogat pe ogoarele lor este şi însămînţatul în cuiburi aşezate în pătrat.

In fotografie: Colectiviştii din brigada a V-a, condusă de brigadierul Miu Aurel, însămînţează cartofii în cuiburi aşezate în pătrat.

In al doilea an...

Pe tovarăşul Mihai Chiţiga îl ştiu toţi colectiviştii noştri că este un bun gospodar, căruia-i place să muncească bine pămîntul. Deşi este priceput, el nu se mulţumeşte cu ce ştie ci caută să înveţe mereu, fie din cărţi, fie din ce ştiu alţii. Anul trecut, a venit cu o propunere: să însămînţăm porumbul în cuiburi aşezate în pătrat. Aflase el că la gospodăria colectivă din Cotoroaia oamenii au de gînd să aplice această metodă nouă, care uşurează munca şi aduce spor mare de recoltă. Colectiviştii se cam îndoiau, nu prea aveau încredere, dar Chiţiga era sigur că va obţine rezultate bune. Nu s-a lăsat pînă cînd n-a obţinut aprobarea ca pe trei hectare să însămînţeze în pătrat, aşa cum ştia el, ca să dovedească tuturor că metoda propusă aduce mari foloase. Şi într-adevăr a dovedit. Pămîntul a fost lucrat la fel, iar după însămînţare tot porumbul, atît cel semănat în rînduri, cît şi cel în cuiburi aşezate în pătrat au primit aceleaşi îngrijiri, apoi a fost cules în acelaşi fel. Deşi încă înainte de recoltare se cunoştea deosebirea între cele două culturi, abia acum s-au convins cu adevărat toţi colectiviştii. Pe tarlaua însămînţată în cuiburi aşezate în pătrat, recolta a fost de 2300 kg. la hectar, în timp ce porumbul semănat obişnuit, în rînduri, a dat numai 1700 kg la hectar.

Diferenţa de recoltă i-a lămurit şi pe cei mai puţin încrezători aşa că anul acesta, adunarea generală a hotărît ca întreaga suprafaţă de porumb, care este de 28,25 hectare, să fie însămînţată numai în cuiburi aşezate în pătrat. Sămînţa o avem; am oprit din recolta noastră de anul trecut tot ştiuleţi mari, cu rînduri drepte, de pe care vom curăţa, aşa cum scrie la carte, numai boabele din mijloc. La atelierul de tîmplărie se lucrează chiar acum cele două marcatoare. In curînd vom începe însămînţatul. De cultura porumbului se va ocupa tot tovarăşul Chiţiga Mihai, care acum este brigadier. El este hotărît să îndrume în aşa fel pe colectivişti — care fără îndoială vor munci cu hărnicie — încît recolta de porumb să depăşească cele 2300 kg. la hectar de anul trecut.

Aşa stau lucrurile cu porumbul, de la care vom obţine cu siguranţă rod bogat. Noi însă vrem ca toate culturile să ne dea producţii sporite faţă de anii trecuţi, dar avem nevoie de mai mult ajutor pentru aceasta. Am fi putut, de pildă, să însămînţăm şi floarea soarelui în cuiburi aşezate în pătrat dar S.M.T.-ul din Criveşti, cu care avem contract, ne-a ţinut în loc, nu ne-a trimis la vreme tractoare. Avînd atelaje puţine, noi am întîrziat cu arăturile, deci şi cu însămînţatul pe care trebuie să-l facem acum cît mai repede. Pe de altă parte, agronomul de sector de la S.M.T., tovarăşul Olteanu Alexandru, nu prea dă prin gospodăria noastră. Noi avem nevoie de ajutorul lui mai ales la însămînţatul porumbului. Nu vrem să se întîmple şi la noi ce s-a întîmplat anul trecut la gospodăria colectivă din Cotoroaia unde, fiindcă n-a fost de faţă niciun tehnician la semănatul porumbului în cuiburi aşezate în pătrat, semănătura n-a fost bine făcută, nu s-au respectat pătratele şi din această cauză o parte din suprafaţă n-a putut să fie prăşită mecanic în două direcţii.

Metodele înaintate trebuie să fie răspîndite cît mai larg, dar în acelaşi timp trebuie să fie aplicate bine, pentru a da rezultatele cele mai bune. De aceea noi cerem specialiştilor, atît celor de la S.M.T. cît şi celor de la secţia agricolă a sfatului popular raional, să vină mai des în mijlocul nostru, să îndrume cît mai concret lupta noastră pentru recolte bogate.

NICU IORDACHE
preşedintele gospodăriei agricole colective din comuna Ghidigeni, raionul Bîrlad.

Să aplicăm metoda cu încredere

Tot mai mult se răspîndeşte în întreaga ţară metoda de însămînţare a porumbului, cartofului, floarea soarelui în cuiburi aşezate în pătrat. Această metodă care aduce mari economii, uşurează munca omului şi contribuie la obţinerea unor sporuri considerabile de recoltă, este îmbrăţişată cu încredere de tot mai mulţi ţărani muncitori cu gospodării individuale, colectivişti, întovărăşiţi, muncitori din gospodăriile agricole ale statului.

Nu se poate spune însă că s-a făcut totul pentru răspîndirea acestei metode înaintate. Dimpotrivă în unele locuri mai ales în regiuni ca Bucureşti, Constanţa, Bîrlad etc. s-a dus şi se duce încă o muncă superficială în această direcţie. Inginerii şi tehnicienii de la secţiile agricole ale unor sfaturi populare, raionale şi regionale îşi limitează munca de multe ori numai la difuzarea broşurilor şi afişelor şi la ţinerea de conferinţe la căminele culturale, fără să stea de vorbă personal cu ţăranii muncitori, să se convingă dacă sînt lămuriţi să le demonstreze practic, cum se poate aplica metoda. Alteori, inginerii şi tehnicienii agronomi se lasă influenţaţi de unele teorii dăunătoare cum este aceea a „experimentării" metodei pe suprafeţe mici, fără să ţină seama că însămînţarea în cuiburi aşezate în pătrat a trecut de mult de stadiul experimental.

Greşeli de acest fel fac şi unii activişti ai comitetelor raionale şi regionale U.T.M. Rădăcina greşelilor stă mai ales în faptul că ei nu se străduiesc îndeajuns să-şi însuşească cunoştinţe cît mai multe din domeniul agriculturii. Nefiind cunoscători ai problemelor, ei se lasă lesne influenţaţi şi chiar îşi însuşesc unele păreri sau „teorii" dăunătoare. Activiştii din organele de conducere ale U.T.M. nu trebuie să uite că în momentul de faţă, principala lor îndatorire este să contribuie cît mai mult la ridicarea producţiei agricole că trebuie să îndrume concret organizaţiile de bază U.T.M. în acest sens. Membrii organizaţiilor de bază U.T.M. săteşti, trebuie să fie astfel educaţi încît să devină agitatori înflăcăraţi în mijlocul ţărănimii muncitoare, să răspîndească metodele agrotehnice înaintate, punînd accentul acum pe metoda însămînţării prăşitoarelor în cuiburi aşezate în pătrat.

Insuşindu-şi şi aplicînd metoda însămînţării în cuiburi aşezate în pătrat, ducînd muncă de lămurire de la om la om, utemiştii de la sate, pot să aducă un mare aport la obţinerea unor recolte sporite în acest an.

Metoda de însămînţare a unor culturi prăşitoare în cuiburi aşezate în pătrat, care înlesneşte culegerea de recolte superioare, dînd posibilitatea plantelor să folosească mai bine aerul, lumina, umiditatea şi substanţele hrănitoare şi să fie prăşite mecanic este adoptată de tot mai mulţi colectivişti, întovărăşiţi, şi ţărani muncitori cu gospodării individuale.

Dar pentru a fi folosită de majoritatea ţăranilor muncitori, se cere ca metoda să fie larg explicată şi să se facă intense pregătiri pentru aplicarea ei.

In raionul Medgidia din regiunea Constanţa metoda va fi aplicată în multe locuri, în care scop se fac şi pregătiri. Dar munca desfăşurată nu este pe măsura necesităţilor şi de aceea este necesar să fie luate de urgenţă măsuri.

Au studiat ca „să studieze", nu pentru a aplica

— Aţi studiat Hotărîrea din 3 martie, nu?

— O, tovarăşe, am citit-o de o sută de ori! Zilnic vin tovarăşi de la raion, de la regiune şi ne întreabă. Numai despre asta vorbim... Tovarăşe, e o Hotărîre limpede, pe înţelesul oricui...

Tovarăşul Enver G. Maladin, referent agricol la sfatul popular, îşi mîngîie faţa cu palma şi întreabă dacă e nevoie să reproducă unele pasaje pe de rost. A învăţat... Adevărat, tovarăşul Enver cunoaşte Hotărîrea, ştie s-o explice şi altora. L-am auzit vorbind chiar cu înflăcărare despre importanţa însămînţării porumbului în cuiburi aşezate în pătrat... Adică, exact aşa cum se recomandă.

— Ei, care-i situaţia în sat? Ţăranii muncitori cu gospodării individuale vor semăna porumbul în cuiburi aşezate în pătrat? Aţi pregătit marcatoarele, s-au luat măsuri?

Tovarăşul Enver zîmbeşte, parcă ar vrea să spună! „tovarăşe dragă de ce te ţii de glume?"

— Să vedeţi, spune el cu voce tare, oamenii noştri se lasă greu... O ţin pe-a lor, din bătrîni. Zic că n-au nevoie să-i învăţăm noi... Mare minune dacă s-ar afla unu, doi, trei care să semene porumbul după noua metodă...

— Bine, dar atunci cum rămîne cu Hotărîrea din 3 martie, pe care a-ţi învăţat-o aproape pe de rost?

Tovarăşul Enver cade pe gînduri.

— Aşa-i. Trebuie s-o aplicăm. O să luăm măsuri.

In comuna Mircea Vodă sînt peste o sută de familii de ţărani muncitori cu gospodării individuale şi între ei sînt destui care au îmbrăţişat metodele agrotehnice înaintate, cu care lucrînd, silesc pămîntul să dea mai mult belşug. Sînt însă unii care încă mai vor să lucreze pămîntul aşa cum au învăţat de la bunici.

Să însămînţeze porumbul în cuiburi aşezate în pătrat? Ei... să vedem, să încerce alţii întîi şi p-ormă.

Adevărat, sfatul popular s-a străduit să organizeze o adunare în care li s-a vorbit ţăranilor muncitori despre Hotărîrea din 3 martie şi s-a vorbit şi despre importanţa însămînţării în cuiburi aşezate în pătrat. La această adunare au vorbit şi ţăranii muncitori Ion Sforaru, care a obţinut 3000 kg. grîu la hectar în anul trecut şi Nicolae Panţuru cu 1600 kg. floarea-soarelui la hectar, care au arătat foloasele cultivării porumbului după ştiinţă. Dar numai atît este oare suficient? Desigur, nu. In comuna Mircea Vodă nu s-a făcut muncă de conţinut, nu li s-a explicat ţăranilor muncitori larg şi concret, pe bază de exemple locale, care există, importanţa aplicării noii metode. In consecinţă, nu s-a luat nicio măsură în ce priveşte însămînţarea în cuiburi aşezate în pătrat.

Ţăranii muncitori cu gospodării individuale mai spun următorul lucru: „să vedem mai întîi ce fac cei din colectivă. Să învăţăm de la ei".

„Procedee" şi „teorii"

Gospodăria colectivă din comuna Mircea Vodă va însămînţa cu porumb o suprafaţă de 166 ha. Tovarăşul Sburlan Constantin, dealtfel e un preşedinte cu experienţă şi multă dragoste de muncă, ţine să precizeze de la început:

— Da, dar numai 50 hectare vor fi însămînţate în cuiburi aşezate în pătrat. Restul — cu semănătoarea ca în anul trecut...

— Dece numai 50 hectare?

— Ei, dece! Fiindcă am contractat cu S.M.T.-ul doar pentru 50 hectare care să fie prăşite mecanic. Asta-i una. A doua, gospodăria are un plan de producţie. Acolo e prevăzut că 50 de hectare vor fi însămînţate în cuiburi aşezate în pătrat, iar restul... Acum nu mai putem modifica. O să încărcăm zilele-muncă ale oamenilor, da, totul o să se facă pe dos. Adică planul de producţie n-o să fie respectat. In anul viitor, sigur, o să însămînţăm în cuiburi aşezate în pătrat întreaga suprafaţă...

Realitatea e că membrilor colectivei nu li s-a explicat de către tehnicieni care este importanţa însămînţării în cuiburi aşezate în pătrat. De aceea la adunarea generală în care s-a vorbit despre această metodă, colectiviştii au hotărît ca 50 hectare să fie însămînţate „de probă"...

Cînd le aminteşti tovarăşilor din conducerea gospodăriei despre recomandările Hotărîrii, spun şi ei, ca tovarăşul Enver:

— Aşa-i, trebuie s-o aplicăm. Trebuie să luăm măsuri.

Deocamdată, nu s-au luat toate măsurile necesare, nici marcatoarele nu s-au făcut. Mai e timp, zic tovarăşii.

Pînă cînd mai e timp? Pînă cînd o să cînte cucul?

Tovarăşii de la sfatul popular şi cei din conducerea gospodăriei colective ar face mult mai bine dacă ar studia cu seriozitate avantajele semănatului în cuiburi aşezate în pătrat şi ar explica acest lucru, cu ajutorul tehnicienilor tuturor colectiviştilor şi ţăranilor muncitori. Căci aceştia vor înţelege uşor avantajele metodei şi o vor aplica fiindcă au tot interesul să culeagă producţii mai mari de pe ogoarele lor.

Boala „variantelor"

Prin raionul Medgidia, regiunea Constanţa, în diverse locuri, este mult vînturată de către unii tehnicieni şi activişti ai sfaturilor populare ideea că semănatul porumbului în cuiburi aşezate în pătrat trebuie făcut numai spre „experienţă". Ba, şeful secţiei agricole a sfatului popular raional s-a apucat să fixeze chiar limita experienţei.

— „Noi am fost întotdeauna pentru aplicarea metodelor înaintate, — pentru „nou" — cum se spune — dar de, ca oameni cu chibzuială vrem mai întîi să „verificăm metoda şi apoi s-o introducem în cultura mare".

Dacă şi-ar fi aruncat însă ochii la Staţiunea Experimentală Valul lui Traian ar fi putut să vadă că acolo s-a aplicat metoda şi s-au cules 3.400 kg. boabe pe hectar, că s-a făcut o experienţă minunată care se cere numai valorificată.

Părerea greşită a experienţei a fost combătută. Dar nu s-a organizat o muncă sistematică de explicare a metodei. De aceea, sub diverse forme, se mai vîntură în unele locuri ideea acestora şi azi. Unul din propagandişti este şi tînărul inginer agronom Grigorescu Constantin.

Nu e deloc original ceea ce spune tovarăşul Grigorescu. El nu afirmă că trebuie făcută „experienţă". Ferească sfîntul! Ba, el îţi vorbeşte chiar despre „obligativitatea" semănatului în cuiburi dispuse în pătrat. Cît despre suprafaţa ce va fi însămînţată: aproape tot!

Dacă n-ai şti că se mai găsesc unii tehnicieni care nu pornesc cu curaj şi siguranţă la aplicarea metodelor noi poate te-ai declara mulţumit. Mai cu seamă că tovarăşul Grigorescu nu uită să menţioneze că în gospodăriile colective se fac „intense pregătiri" pentru aplicarea metodei. Ai avea impresia că tovarăşul Grigorescu e întru totul convins că toată suprafaţa planificată pentru cultura porumbului va fi semănată în cuiburi dispuse în pătrat.

Din păcate...

E nevoie de o singură întrebare pentru ca orice impresie să se ducă.

— Dar cum se întîmplă tovarăşe Grigorescu că în gospodăria colectivă din C. nu se vor semăna decît 10 hectare?

Tovarăşul Grigorescu nu răspunde imediat. Speră, speră foarte mult că glumeşti. Altfel...

Dar nu e glumă. Şi atunci el sare în sus supărat:

— Cine ţi-a spus?

Ii răspunzi. Tovarăşul Grigorescu se înfurie.

— Păi ce, e după ei?

Dar cum se poate să treci peste voinţa colectiviştilor?

Şi de-abia acum afli adevărata părere a tovarăşului Grigorescu.

— O să semănăm tovarăşe, cît om putea. Vedeţi, e o metodă nouă, cere mare răspundere. Apoi cere multă muncă la semănat...

Şi urmează cu o întreagă urzeală de motive după care trage concluzia că Hotărîrea va fi aplicată „în limita posibilităţilor".

Şeful secţiei agricole a sfatului popular raional fixează limite precise, agronomul şef al S.M.T.-ului Castelu fixează „limita posibilităţilor". Ce se petrece în fapt?

Cei doi tovarăşi, ca şi alţii, nu se străduiesc să ducă muncă de explicare a metodei, de popularizare a experienţei şi rezultatelor obţinute în raionul Medgidia în aplicarea metodei semănatului în cuiburi aşezate în pătrat. Şi merită menţionat că acolo unde se explică limpede şi complet însemnătatea metodei, aceasta este adoptată cu bucurie de colectivişti şi ţărani muncitori. La fel aceşti tovarăşi nu se interesează de mersul pregătirilor în vederea aplicării metodei. Şi pregătiri se fac, în adevăr, dar nu suficient. La gospodăria colectivă din Castelu s-a construit un marcator dintr-un schelet de prăşitoare mecanică, căreia i s-au scos părţile active — cuţitele — şi i s-a adăugat o scîndură de 4 metri pe care s-au fixat 6 brăzdare de semănătoare la 70 de cm. distanţă unul de celălalt. Acestei scînduri i se ataşează alta de 2 metri, mai strîmtă în partea în care se întoarce calul, înzestrată cu un fier pentru a marca drumul calului la tura următoare. Rezistenţa marcatorului este asigurată prin 2 bare de la roata de transport pe scîndură. Acest marcator, cît şi un dispozitiv realizat la Staţiunea Experimentală I.C.A.R. Valul lui Traian nu sînt extinse.

Inginerul agronom şef al S.M.T. Castelu, precum şi agronomii de sector se dezinteresează de explicarea metodei, nu îndrumează pe ţăranii muncitori din raion să aplice această metodă înaintată care aduce mari sporuri de recoltă.

Inginerii şi tehnicienii din raionul Medgidia trebuie să dovedească o atitudine de oameni înaintaţi, care întrebuinţează cu dragoste şi răspîndesc metodele înaintate. Pentru aceasta ei trebuie să înceapă imediat explicarea pe larg a metodei folosind exemplele locale, şi ajutorul tehnicienilor Staţiunii Experimentale Valul lui Traian care au o bogată experienţă.

Sfatul popular raional şi comitetul raional U.T.M. Medgidia să se ocupe cu mai mult simţ de răspundere de extinderea metodei, combătînd ideea „experienţei" şi celelalte variante existente, organizînd temeinic, munca de explicare a însemnătăţii semănatului în cuiburi aşezate în pătrat.

Dare de seamă sau notă informativă?

De curînd a avut loc conferința organizației raionale U.T.M. Piatra Neamț. Deși are o seamă de unități industriale, în special din sectorul forestier, hîrtie și celuloză, raionul Piatra Neamț este un raion agricol de mare însemnătate pentru regiunea Bacău. Ar fi fost normal, deci, ca această conferință să aibă în centrul preocupărilor sale problemele măririi producției agricole în lumina sarcinilor trasate de către partid și guvern.

Darea de seamă prezentată de către vechiul comitet raional U.T.M. a trecut în revistă o seamă de succese obținute în domeniul industrial. S-a arătat astfel că au fost antrenați în întreceri socialiste pe bază de contracte peste 750 utemiști și tineri, că au fost organizate 42 de brigăzi de producție, că organizațiile U.T.M., de la întreprinderile „21 Decembrie"-Vaduri și combinatul forestier Roznov se preocupă cu grijă de secțiile producătoare de bunuri de larg consum nou create etc. O parte mai mare din darea de seamă s-a referit la problema muncii în rîndurile tineretului sătesc. Comitetul raional s-a preocupat de popularizarea avantajelor pe care le prezintă pentru țărănimea muncitoare calea agriculturii socialiste, organizînd prelucrarea statutului model al gospodăriilor agricole colective în 96 de organizații de bază. In urma muncii de lămurire depusă de către utemiști și tineri un număr însemnat de țărani muncitori din comunele Borniș, Dragomirești, Dușești, Hlăpești și altele s-au declarat de acord de a intra în gospodăriile colective. Astfel în comuna Dragomirești, părinții a 52 de utemiști și tineri, lămuriți de către aceștia, au dat cereri pentru a deveni colectiviști.

O seamă de organizații de bază cum ar fi cele din Boltești, Dobreni și altele s-au îngrijit de asemeni de antrenarea tinerilor la învățătură în cadrul cercurilor agrozootehnice.

Luptînd pentru aplicarea sarcinilor trasate de partid și guvern în domeniul creșterii producției animale, numeroase organizații de bază au obținut realizări de preț în această direcție.

Așa de pildă, utemiștii care lucrează la sectorul porcin al fermei de animale a gospodăriei agricole colective din Girov, utemiștii și tinerii din gospodăria agricolă colectivă Bodești, utemiști și tineri ca Gherghina Vasie, Cuș Maria, Bizu Petru, Iacoboaia Vasile și alții s-au evidențiat în munca de creștere și îngrijire a animalelor. Organizațiile U.T.M. din cuprinsul raionului au identificat 12 hectare de teren viran și au început să le însămînțeze și să le îngrijească în vederea măririi bazei furajere. De asemenea unii utemiști din comunele Mărgineni, Gîrcina, Plîngărați etc. și-au lămurit părinții pentru a încheia contracte pentru creșterea și îngrășarea de animale. Comitetul raional a avut o anumită preocupare și pentru aplicarea în viață a hotărîrilor partidului și guvernului cu privire la colectări, contractări și achiziții. S-au evidențiat în aceste direcții achizitorii utemiști Brașoveanu Ion și Grama Ion de la cooperativa Mărgineni precum și organizațiile de bază U.T.M. din comunele Bărgăoani, Dochia, Roznov și altele. După prezentarea dării de seamă au urmat discuțiile asupra activității depuse pe ultima perioadă de către comitetul raional. Unii participanți la discuții au atins o seamă de probleme legate de agricultură. Astfel, tînărul Sîrbu Ioan a arătat că darea de seamă n-a arătat toate lipsurile serioase care au existat în munca organizațiilor U.T.M. de la sate. Aceste lipsuri — a spus el — își au rădăcina în faptul că membrii comitetelor organizațiilor de bază U.T.M. de la sate nu cunosc sarcinile care le revin, problemele de care să se ocupe, metodele care să le folosească în muncă, tocmai fiindcă nu sînt instruiți în mod concret de către activiștii comitetului raional.

Tovarășa Mihai Victoria, a dat exemple de activiști ca Ciocan Ion, Cojocaru Niculaie, Constantinescu Ion și alții, care neglijează într-un mod nepermis munca organizațiilor U.T.M. de la sate nu dau ajutorul calificat necesar organizațiilor de bază U.T.M. sătești.

Despre faptul că organizațiile U.T.M. de la sate nu sînt sprijinite în mod concret au vorbit și tovarășii Cordoneanu Ana, care a arătat lipsurile muncii de educație comunistă a tineretului din comuna Dochia, tovarășul Buruiană care a vorbit despre slăbiciunea organizației U.T.M. de la S.M.T. Ștefan cel Mare, care nu a educat pe tinerii mecanizatori în spiritul atitudinii noi față de muncă și despre subaprecierea pe care o manifestă comitetul raional U.T.M. față de sectorul particular al agriculturii și alții.

Tovarășul Moraru Constantin a accentuat asupra faptului că se observă și o subapreciere a importanței aportului pe care l-ar putea aduce tinerii intelectuali de la sate în opera de educare a tinerilor țărani muncitori.

In cuvîntul său tovarășul Ene Vasile a arătat că aceste lipsuri se datoresc faptului că membrii biroului comitetului raional au muncit birocratic, n-au controlat pe teren pe baza rezultatelor obținute, munca activiștilor în această direcție.

Tovarășul Jianu Stan a arătat de asemeni că vechiul comitet raional n-a dat atenția cuvenită unei probleme de o asemenea importanță cum este ascuțirea luptei de clasă la sate.

Deși s-au discutat unele aspecte ale activității organizațiilor U.T.M. de la sate, conferința raională n-a fost la înălțime din acest punct de vedere, deoarece problemele producției agricole n-au fost analizate în mod temeinic, multe discuții fiind sărace în conținut.

De asemenea unii delegați n-au adus o critică destul de aspră comitetului raional pentru lipsurile serioase manifestate în domeniul agriculturii, pentru faptul că n-a dat cea mai mare atenție ridicării producției de cereale, legume și plante industriale la hectar, pentru faptul că a neglijat sarcinile trasate de plenara a X-a a C.C. al U.T.M. cu privire la întărirea politică și organizatorică a organizațiilor de bază U.T.M. sătești.

Discuțiile purtate au fost slabe din punct de vedere al conținutului, deoarece n-au analizat în adîncime felul cum se ocupă organizațiile de bază U.T.M. de antrenarea tinerilor la aplicarea metodelor agrotehnice și zootehnice înaintate, n-au analizat felul cum este stimulată dezvoltarea inițiativei tinerilor muncitori de pe ogoare etc. Un exemplu clar despre caracterul formal al discuțiilor îl poate constitui faptul că mai mulți delegați au vorbit despre probleme mărunte cum ar fi de pildă aceea a bufetului organizat la o reuniune în loc să vorbească despre asemenea chestiuni importante cum sînt pregătirile pentru muncile agricole de primăvară, creșterea și îngrijirea animalelor etc.

Caracterul formal al discuțiilor a ieșit în evidență și mai bine atunci cînd s-au făcut propunerile pentru noul comitet și pentru delegații la conferința regională. Discuțiile purtate, în loc să analizeze felul cum se achită tovarășii respectivi de sarcinile lor, felul cum știu să educe tineretul și să îndrume în muncă organizațiile U.T.M., s-au mulțumit să facă fel de fel de aprecieri stereotipe asupra caracterului diferiților candidați.

Faptul că discuțiile au decurs în mod nesatisfăcător și că în general conferința nu și-a atins în mod suficient scopul, se datorește în cea mai mare măsură pregătirii lipsite de temeinicie a conferinței. Acest lucru îl dovedește mai bine decît orice felul cum a fost întocmită darea de seamă. Partea care trata problemele agriculturii ca și celelalte părți ale dării de seamă de altfel, au un caracter mai mult informativ și nu analitic. Nu e de mirare că darea de seamă fiind săracă, neanalizînd în mod critic lipsurile din munca de la sate, fiind lipsită de soluții caracteristice pentru îmbunătățirea muncii, a influențat asupra felului cum au decurs discuțiile.

Noul comitet raional, învățînd din lipsurile ieșite la iveală cu ocazia conferinței, trebuie să dea cea mai mare atenție muncii organizațiilor U.T.M. de la sate și măririi producției agricole la hectar, trebuie să se orienteze cu pricepere în această direcție, să îndrumeze concret și calificat organizațiile de bază sătești. De aceste lipsuri trebuie să țină seama și comitetul regional în pregătirea și organizarea celorlalte conferințe raionale.

B. DUMITRESCU
Corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Bacău

Studiem cu pasiune istoria

Din viața științifică studențească

Cercurile științifice studențești formează studenților deprinderea pentru munca științifică. Activitatea în cadrul cercurilor științifice le dă acestora posibilitatea să-și adîncească cunoștințele căpătate la orele de cursuri și seminarii, obișnuindu-i cu munca în colectiv. Activînd în cadrul cercului științific, studentul își dezvoltă spiritul de inițiativă și capacitatea de a învinge greutățile, capătă mai multă încredere în forțele proprii.

La facultatea de istorie de la Universitatea „Victor Babeș" din Cluj, creșterea interesului studenților pentru munca științifică se datorește în mare parte și măsurilor luate de decanat și de organizația de bază U.T.M. pentru stimularea muncii studenților în acest domeniu de activitate.

Cei peste 60 membri ai cercului științific de istorie „Nicolae Bălcescu" muncesc cu însuflețire pentru lămurirea unor probleme interesante din istoria patriei. Colectivul catedrei de specialitate a dat cercului științific un important sprijin în alcătuirea planului de muncă și în îndeplinirea acestuia.

De exemplu tovarășul lector Adrian Pațica care participă în mod regulat la ședințele cercului științific, îndrumă și coordonează permanent munca membrilor cercului științific. In același timp, tovarășul decan al Facultății de istorie, tovarășul conferențiar universitar Mihail Macrea și o serie de tovarăși asistenți printre care Alexandru Husar, Nicolae Gostar și alții dau un ajutor prețios membrilor cercului în întocmirea referatelor și în organizarea excursiilor cu caracter științific.

Printre referatele expuse în ședințele cercului la un înalt nivel științific se numără și referatul tovarășului Constantin Enea, intitulat „Lupta P.C.R. împotriva fascizării țării și a pregătirii războiului antisovietic în perioada anilor 1929-1941", care a analizat în mod amănunțit, pe bază de documente și fapte istorice, poziția de luptă a P.C.R. împotriva acțiunilor guvernelor reacționare din Romînia burghezo-moșierească în perioada anilor 1929-1941. Coreferatul tovarășului Pop Francisc a completat și a scos în relief diferite aspecte ale luptei duse de P.C.R. împotriva fascizării țării și a pregătirii războiului împotriva Uniunii Sovietice.

In referatul „Problema agrară în 1848 în Țara Romînească" studentul Iancu Octavian a expus aspectele concrete ale luptei țăranilor liberi și în special a celor iobagi, dornici de pămînt și o viață mai bună.

Deosebit de interesant a fost și referatul „Reformele cu caracter social în Principate, oglindite în Regulamentul Organic", susținut de către tovarășul Gheorghe Cenan.

La discuțiile purtate de către studenți pe marginea referatelor participă un însemnat număr dintre membrii cercului științific. Sînt de remarcat în această privință studenții Aurelia Gîrbovan, Petru Mitroi, Iosif Colcer, Ioan Costan, Gheorghe Păduraț și alții.

Buna desfășurare a muncii în cercul științific depinde și de felul cum frecventează studenții ședințele cercului. Membrii care absentau regulat de la ședințele cercului au fost excluși din el.

In mobilizarea studenților la ședințele cercului științific a contribuit mult tovarășul Iosif Colcu, responsabilul științific din biroul U.T.M. al facultății. El a sprijinit colectivul de conducere al cercului și a ținut o strînsă legătură cu responsabilul științific din comitetul organizației de bază U.T.M. al Universității.

Membrii cercului nostru au știut să aplice în mod creator învățămintele trase de pe urma conferinței cercurilor științifice de la Universitatea „V. Babeș" — conferință care a avut loc anul trecut.

Excursiile cu caracter științific organizate în castelul Hunyazilor din Hunedoara, castrul roman de la Alba Iulia, cetățile dacice de la Costești și Grădiștea Muncelului, au contribuit mult la lărgirea orizontului de cunoștințe istorice ale studenților și la cunoașterea mai amănunțită a vieții materiale și spirituale a locuitorilor străvechi din aceste ținuturi.

Excursia de la Alba Iulia, făcută în incinta cetății, unde au fost aruncați în lanțuri și închiși eroii marei răscoale țărănești de la 1784 Horia, Cloșca și Crișan, a stîrnit în inimile studenților o puternică ură împotriva imperiului habsburgic și a grofilor unguri și moșierilor romîni. Pentru a cunoaște mai bine istoria orașului Cluj, studenții au făcut o serie de excursii la monumentele istorice, muzee și arhive. In urma acestor excursii ei s-au dovedit a fi mai activi la discuțiile purtate pe marginea cunoașterii și studierii istoriei orașului nostru.

Dintre articolele scrise la gazeta de perete a cercului științific, multe au oglindit felul cum a decurs organizarea excursiilor cu caracter științific. Articolele înfățișează felul cum știu studenții să învețe din aceste excursii. Iată de pildă cîteva titluri ale articolelor publicate de către gazeta de perete în legătură cu această problemă „Istoria Clujului medieval" de Borbat Carol, „Meseriile din secolul XVI în orașul Cluj" de Chifor Ioan și altele.

Sub îndrumarea organizației de partid, cu sprijinul organizației U.T.M. și a cadrelor didactice, cercul științific de istorie „Nicolae Bălcescu" va continua și pe viitor să dezvoite o activitate rodnică și creatoare.

IOAN BABICI
student la Facultatea de Istorie a Universității „Victor Babeș" din Cluj

Ei învață carte

Astăzi, în anii regimului democrat-popular, pe întreg cuprinsul Regiunii Autonome Maghiare funcționează sute de cursuri de alfabetizare.

Muncitori, țărani muncitori, tineri și vîrstnici învață să scrie și să citească în limba maternă. Numai în orașul Tg. Mureș în cele 41 cursuri de alfabetizare sînt cuprinși peste 360 dintre ultimii neștiutori de carte. Aproape 150 de învățători și profesori dintre care mulți utemiști ajută pe analfabeți să învețe carte în limba maternă.

Despre cîțiva din acești „școlari" vorbesc însemnările de mai jos.

UN „ȘCOLAR" OBIȘNUIT

Era într-o seară tihnită de iarnă. In sala încălzită a școlii, baci Cozoc Ion deslușea cu răbdare și îndîrjire slovele negre ale cărții.

...Invățătoarea Moga Maria, deși e încă tînără, utemistă, are multă experiență. Dar de cînd învață pe cei trecuți de vîrsta școlară știința de carte, cam de vreo 4 ani, nu i s-a mai întîmplat să izbutească atît de repede în această anevoioasă îndeletnicire, așa cum a izbutit cu Cozoc baci.

— Da grăbit mai ești — îi spunea ea cînd Cozoc Ion nevrînd să știe de program o zorea să-i tălmăcească semnele scrisului în abecedarul pentru adulți, nou și curat.

— Grăbit tare! Vreau să ajung din urmă ceea ce am pierdut cînd era timpul.

Cozoc baci, un „școlar" bun harnic la învățătură și conștiincios în meserie, e ajutor de zidar și lucrează la șantierul nr. 1 al întreprinderii regionale de construcții Tg. Mureș.

Iată cum am început să învăț carte — povesti Cozoc baci. Sînt de prin părțile Reghinului. Acolo am o căsuță, nevastă și copii. Fetița mea Agnet, care 8 ani și e în clasa I-a elementară. E mai mare. Ei, și iacă am primit într-o bună zi o carte de la nevastă. Stai să ți-o arăt; și scoțînd de la piept un teanc de hîrtii căută prin ele cîteva și luă o scrisoare pe care mi-o dădu s-o citesc.

— Uite aici, și-mi arătă un colț al scrisorii pe care erau mîzgălite niște litere neregulate.

„Tată dragă eu merg la școală..." descifrai. Vezi dară, copila asta începe a lua înaintea tată-si. A trebuit să mă rog de un fecior din echipa mea, unde lucrez, să-mi citească cartea. Mai mare rușine, că nu am putut să-i scriu eu fetiței. A trebuit să rog tot pe altul.

Atunci m-am tot gîndit cîteva zile: o viață întreagă n-am putut să învăț carte. Cînd eram și eu copil mergeam cu vitele din sat la păscut ca să cîștig ceva de ale mîncării pentru casă. Apoi au venit nevoile mai mari. Am crescut și nu mi-a ars de școală. Gîndurile mi s-au dus de la carte. Uite acum mă tot ajută învățătoarea asta tînără. Mai zilele trecute am scris o carte cu mîna mea cu mîna asta bătătorită care acum s-a obișnuit cu creionul.

ZIDARIȚA

Cu ani în urmă, în timpul regimului burghezo-moșieresc viața tinerei Racz Ema nu s-a deosebit cu nimic de viața de toate zilele a nomazilor maghiari. Lipsurile și nevoile i-au îndemnat familia, ani și ani să pornească la drum, să colinde din sat în sat, din oraș în oraș, pentru a căuta de lucru, pentru a găsi un loc mai bun de viață.

Dar n-au găsit. Și nici nu puteau să găsească în vremea aceia un loc de viață fericit. Și astfel bunicii și părinții ei au dus cu toții întotdeauna aceeași viață grea și amară de nomazi.

Erau și ei așa cum scria poetul muncitor Th. Neculuță:

„Sub bolta veșnicului cer
In cortul plin de chin și fum
Bătuți de vînt, bătuți de ploi,
Batjocoriți, flămînzi și goi,
In foc de soare, în foc de ger,
Nemîngîiați, sărmanii pier.
Uitați pe drum".

A venit însă vremea visată cînd viața pentru familia lui Racz Ema a început o cale nouă. Regimul de democrație populară i-a deschis drum spre această viață plină de bucurii.

Guvernul a împroprietărit familia, i-a dat pămînt. Familia Racz a pus astfel capăt odată pentru totdeauna vieții de nomazi.

...Și cum fiecare tînăr din țara noastră își făurește astăzi visurile cele mai îndrăznețe fiind sigur că ele pot fi înfăptuite, tot așa Ema Racz nomada de ieri și-a făurit un vis: acela de a deveni zidăriță calificată. A venit la Tg Mureș și s-a angajat ca ajutor de zidar la șantierul nr. 1 al întreprinderii regionale de construcții.

Toate au mers liniștit pînă într-o bună zi, cînd a început școala de calificare și Racz nu s-a putut duce. A plîns de ciudă a blestemat pe cei care i-au făcut în trecut viața amară de n-a putut învăța carte. Dar aceasta nu i-a ajutat.

— Nu poți să înveți fără să știi carte — i-a spus inginerul, șeful școlii de calificare. Invață carte în primul rînd, și apoi vei urma și școala de calificare.

Nu îi prea venea însă să învețe.

„La douăzeci și cinci de ani și ceva să învăț carte?" — și-a zis. S-a tot gîndit și răsgîndit ce să facă, pînă cînd într-o seară și-a luat inima în dinți și îndîrjită s-a dus la cursul de alfabetizare. A chemat-o pe învățătoarea Zonger Rozalia deoparte și a întrebat-o.

— In cît timp pot să învăț carte?

S-a uitat învățătoarea la ea a măsurat-o de sus pînă jos și i-a spus.

— Depinde de tine. In cîteva luni 6-au mai mult.

— Bine, de marți viu la școală.

Și s-a pus de atunci Racz Ema pe muncă. Cît e seara de lungă, mai întotdeauna o vezi cu cartea în mînă, buchisind slovele abecedarului pentru adulți în limba maghiară.

ȘCOALA DE PE ȘANTIER

Sînt la șantierul nr. 1 al întreprinderii regionale de construcții din Tg Mureș, cam vreo zece, — cincisprezece muncitori și muncitoare, tineri și vîrstnici care urmează acum cu regularitate cursurile de alfabetizare în limba maghiară, limba lor maternă. Printre aceștia sînt și baci Cozoc Ion, Racz Ema, Gyulai Ana, Szabo Ana, Boer Augustin și încă alții. Printre ei este și Demeter Karol. Și viața tuturor are o trăsătură comună: toți la vîrsta școlii n-au putut să învețe a scrie și citi.

De cînd urmează școala au trecut mai multe luni. Pe prima filă a cărții, Demeter Karol are notate cu litere mari, neregulate, cîteva cuvinte pe care mi le-a spus și mie cînd l-am întrebat de școală:

„Cine știe carte are patru ochi!"

AL. PINTEA
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru Regiunea Autonomă Maghiară

Cu prilejul „Săptămînii culturii maghiare"

Joi dimineața au sosit în Capitală, ca invitați ai Ministerului Culturii și ai Institutului Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea, Janosi Ferenc, prim locțiitor al Ministrului Culturii din R. P. Ungară, Tardos Andras, director general al Studioului maghiar de filme documentare și jurnale de actualități, Makiari Zoltan, artist emerit al R.P. Ungare, laureat al Premiului Kossuth, și Sos Frigyes, director al întreprinderii pentru difuzarea filmelor din R.P. Ungară, care vor participa la desfășurarea în București a „Săptămînii culturii maghiare".

La sosirea în Gara de Nord, oaspeții au fost întîmpinați de Pavel Țugui, locțiitor al ministrului Culturii, M. Novicov, director general adjunct în Ministerul Culturii, Ștefan Enciu, secretar al Institutului Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea, și alții.

La sosire a fost de față L. Pataki, ministrul R.P. Ungare la București.

In cadrul „Săptămînii culturii maghiare", Institutul Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea a organizat în str. Constantin Mille nr. 9 o expoziție de timbre maghiare. De asemenea, în holul Institutului de Științe Economice și Planificare „V. I. Lenin" a fost deschisă o expoziție în care sînt înfățișate aspecte din viața și munca poporului maghiar.

(Agerpres)

Informații

Miercuri seara au plecat din Capitală, îndreptîndu-se spre Praga, regizorul Sică Alexandrescu, maestru emerit al artei din R.P.R., și actorul Traian Ghițescu, directorul Teatrului Național din Iași, care, în cadrul schimburilor culturale dintre țara noastră și R. Cehoslovacă, vor face o vizită în R. Cehoslovacă.

*

Duminică, 11 aprilie 1954, ora 10 dimineața, în sala Muzeului „Lupta Revoluționară a Poporului", din str. Biserica Amzei nr. 5—7, va avea loc o adunare publică organizată cu prilejul zilei de 11 aprilie Ziua Internațională a Foștilor Deținuți și Internați Politici Antifasciști.

*

Miercuri la amiază au sosit în Capitală, la invitația Institutului Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea, Hans Giessing, secretar al Asociației Norvegia — Țările de democrație populară, și Olaf Dalgard, directorul Școlii de teatru din Oslo, care vor face o vizită în țara noastră.

La sosire, pe aeroportul Băneasa, oaspeții au fost întîmpinați de reprezentanți ai Institutului Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea.

(Agerpres)

Știri sportive

● In localitatea Szczecin s-a disputat la 7 aprilie întîlnirea prietenească de lupte clasice dintre echipa selecționată a R.P.R. și reprezentativa secundă a R. P. Polone. Din nou, sportivii romîni au arătat o bună pregătire tehnică, prilejuind întîlniri deosebit de spectaculoase. Intîlnirea a fost cîștigată de echipa selecționată a R.P.R. cu scorul de 6—2. Cele șase victorii ale echipei romîne au fost realizate de A. Ruzsi, D. Pîrvulescu, Fr. Horvat, V. Onoiu, L. Bujor și A. Șuli. Luptătorii polonezi Kuczinski și Dubicki au cîștigat întîlnirile cu Sincuța și respectiv V. Popovici.

După cum se știe, în prima întîlnire disputată duminică la Stalinogrod, echipa R.P.R. a întrecut cu scorul de 5—3 prima echipă a R. P. Polone.

● La sfîrșitul acestei săptămîni, activitatea competițională la fotbal va fi deosebit de bogată în Capitală.

Sîmbătă, pe stadionul „Dinamo" se va disputa, cu începere de la ora 16,30, întîlnirea din cadrul categoriei B. dintre echipele Metalul-București și Constructorul-Craiova. In deschidere, la ora 14,30, va avea loc meciul din cadrul campionatului republican de juniori între echipele Metalul-București și C.C.A.

Duminică după amiază, la ora 16,30, se vor întrece pe stadionul „Dinamo" echipele de categoria A. Dinamo-București și Dinamo-Orașul Stalin. La aceeași oră pe stadionul Giulești se va disputa meciul dintre Locomotiva Grivița Roșie și Metalul Cîmpia Turzii. In deschidere va avea loc întîlnirea din cadrul campionatului republican de juniori dintre echipele Locomotiva București-Dinamo I. Duminică dimineața, la ora 10,45, pe terenul Dinamo-Obor se va disputa meciul dintre echipele Dinamo 6—Locomotiva Cluj, conțind pentru campionatul categoriei B. In deschidere, la ora 9, se vor întrece Voința București — Dinamo Orașul Stalin (campionatul republican de juniori).

● In țară, întîlnirile pentru campionatul categoriei A se vor disputa după următorul program: **Hunedoara**: Metalul—C.C.A.; **Timișoara**: Locomotiva—Știința Cluj; **Arad**: Flamura Roșie—Locomotiva Tg. Mureș; **Petroșani**: Minerul—Știința Timișoara; **Oradea**: Progresul—Flacăra Ploești.

● De trei zile se desfășoară la Moscova întrecerile pentru campionatul unional de box. Titlul de campion unional este disputat de aproape 320 de boxeri din R.S.F.S. Rusă, Ucraina, Bielorusia, Georgia, Estonia, Kazahstan și din alte republici unionale.

O comportare foarte bună au tinerii boxeri. La 5 aprilie, muncitorul din Erevan, C. Djenarian, în vîrstă de 22 de ani a învins pe campionul unional la categoria mijlocie, Boris Tișin. Djenarian practică boxul de 2 ani. Meciul cu Tișin a fost cel de al 36-lea susținut pînă acum.

● Jocurile pe echipe pentru cupa „Corbillon" și „Swaythling" din cadrul campionatelor mondiale de tenis de masă au continuat aseară în sala Wembley din Londra. Cel mai interesant joc din cadrul competiției feminine a avut loc între echipele reprezentative ale R.P.R. și R.P. Ungare. După o luptă dîrză, victoria a fost cucerită de echipa R. P. Ungare cu scorul de 3—2.

Rezultatele tehnice înregistrate au fost următoarele: Gizi Farkas (RPU) — A. Rozeanu (RPR) 0—2; Eva Koczian (RPU) — Ella Zeller (RPR) 2—1; Simone, Koczian (RPU) — Rozeanu, Zeller (RPR) 0—2; Eva Koczian (RPU) — A Rozeanu (RPR) 2—0; Gizi Farkas (RPU) — Ella Zeller (RPR) 2—1.

In competiția pentru cupa „Swaythling", echipa de băieți a R.P.R. a învins echipa Scoției cu 5-0 și echipa Indiei cu 5-4, pierzînd cu scorul de 0—5 meciul cu echipa Japoniei. Alte rezultate mai interesante în competiția rezervată echipelor masculine au fost: Japonia—R. P. Ungară 5—2; Anglia—Franța 5—3; R. Cehoslovacă—Iugoslavia 5—3.

(Agerpres)

Cronica cinematografică

Oamenii împotriva șacalilor

— Noul film sovietic în culori „Pulberea argintie" —

„Va veni o zi cînd veți implora munții ca să vă acopere și să vă ascundă de furia poporului..." spune negresa Mary adresîndu-se adunăturii de bandiți intitulați în chip pompos: savantul Steel, businesmenul Bruce, generalul Mac Kennedy. Prezicerea aceasta conține un adevăr de nezdruncinat care stă la baza noului film sovietic „Pulberea argintie": ațîțătorii la război care preconizează distrugerea întregii omeniri sînt condamnați inevitabil la pieire; viața adevărată, cinstită, va înăbuși războiul pentru că apărătorii ei sînt cu mult mai numeroși și cu mult mai puternici.

In filmul „Pulberea argintie" cinematografia sovietică se ocupă de una dintre cele mai importante laturi ale luptei pentru pace, de o mare actualitate în deosebi în S.U.A. Este vorba de demascarea a însăși punctului de pornire al psihozei războinice întreținută de imperialismul american: setea marilor monopoluri de a realiza prin intermediul războiului profituri maxime. Iată de ce atît Bruce, businesmenul care-l finanțează pe Steel, cît și Mac Kennedy, reprezentantul Pentagonului și al trusturilor chimice răsăritene, caută să obțină mijloace cît mai puternice de distrugere. Așa se și explică interesul pe care-l manifestă ei față de cercetările chimistului Steel, care a descoperit o substanță cu o mare putere de distrugere — „pulberea argintie" care s-a dovedit a fi eficace asupra animalelor, dar nu fusese încă experimentată pe oameni.

Mitingul organizat în oraș de partizanii păcii și scandalul provocat de huligani la ordinul afaceriștilor cu scopul de a-i împiedica pe apărătorii păcii să se întrunească, constituie prilejul de a se procura „materialul uman" necesar experimentării „pulberii argintii". In cursul ciocnirilor de la miting, poliția arestează fără nici un motiv cîțiva negri și-i condamnă sub acuzația „tentativă de viol" la electrocutare. In urma unei convorbiri telefonice între boss-ul Bruce și guvernator — negrii arestați sînt transportați în celula experimentală a lui Steel.

Oamenii cinstiți din oraș, aceiași care au putut fi văzuți și la miting, în frunte cu doctorul Armstrong și fiul vitreg al lui Steel, Allan, pornesc o acțiune de protest care cuprinde întregul municipiu. Drumul victorios al acestor oameni trece mai întîi prin laboratorul morții — de unde sînt eliberați negrii — și apoi prin locuința chimistului. Dar ei sosesc prea tîrziu, pentru a-l mai putea pedepsi pe Steel: acesta fusese ucis de afaceriștii care vroiau să-i smulgă secretul fabricației.

Din noianul acestor întîmplări care se petrec în Fortskill — un oraș ca multe altele în S.U.A. — scenariștii A. Iacobson și N. Filimonov, regizorul A. Room au reliefat cu iscusință fapte, oameni, situații care izbutesc să redea realitatea americană contemporană în toată complexitatea ei.

Se remarcă în chip deosebit felul în care este înfățișată în film generația tînără, pe care o privește în chipul cel mai direct complotul împotriva păcii pus la cale de marii „șacali". Folosindu-se de contrastele pe care viața însăși le oferă, creatorii filmului au zugrăvit cu pricepere artistică două tipuri reprezentative pentru tineretul american. In timp ce Allan își pune toate forțele în slujba apărării păcii, Harry celălalt fiu al chimistului reprezintă acea parte a tineretului american care se află astăzi sub influența ideologiei reacționare. Filmul demască în chip necruțător — ca și în cazul businesmenilor — tocmai izvorul care a dat naștere manifestărilor huliganice ale lui Harry. Tînărul Harry primește sfaturi și acționează după sugestiile date de Schneider fost ofițer SS, fost candidat al spînzurătorilor din Nürenberg și actual colaborator al profesorului Steel. „Spiritul arian", „psihologia comandantului" și alte „teorii" similare debitate de Schneider îl hotărăsc pe Harry să ia parte la scandalul de la miting, să se manifeste ca un huligan și însfîrșit să fure tatălui său cheile laboratorului reclamate de Schneider. Sfîrșitul tragic al lui Harry, care cade victimă „pulberii argintii", pus în contrast cu victoria pe care o cîștigă Allan și ceilalți luptători pentru pace, este profund semnificativ: de partea lui Allan și a partizanilor păcii este viața și viitorul, în vreme ce de partea celor asemeni lui Harry este pieirea.

Caractere bine conturate, tipice pentru realitatea americană contemporană, prezintă filmul și în personajele Steel, Bruce, Mac Kennedy ș.a.

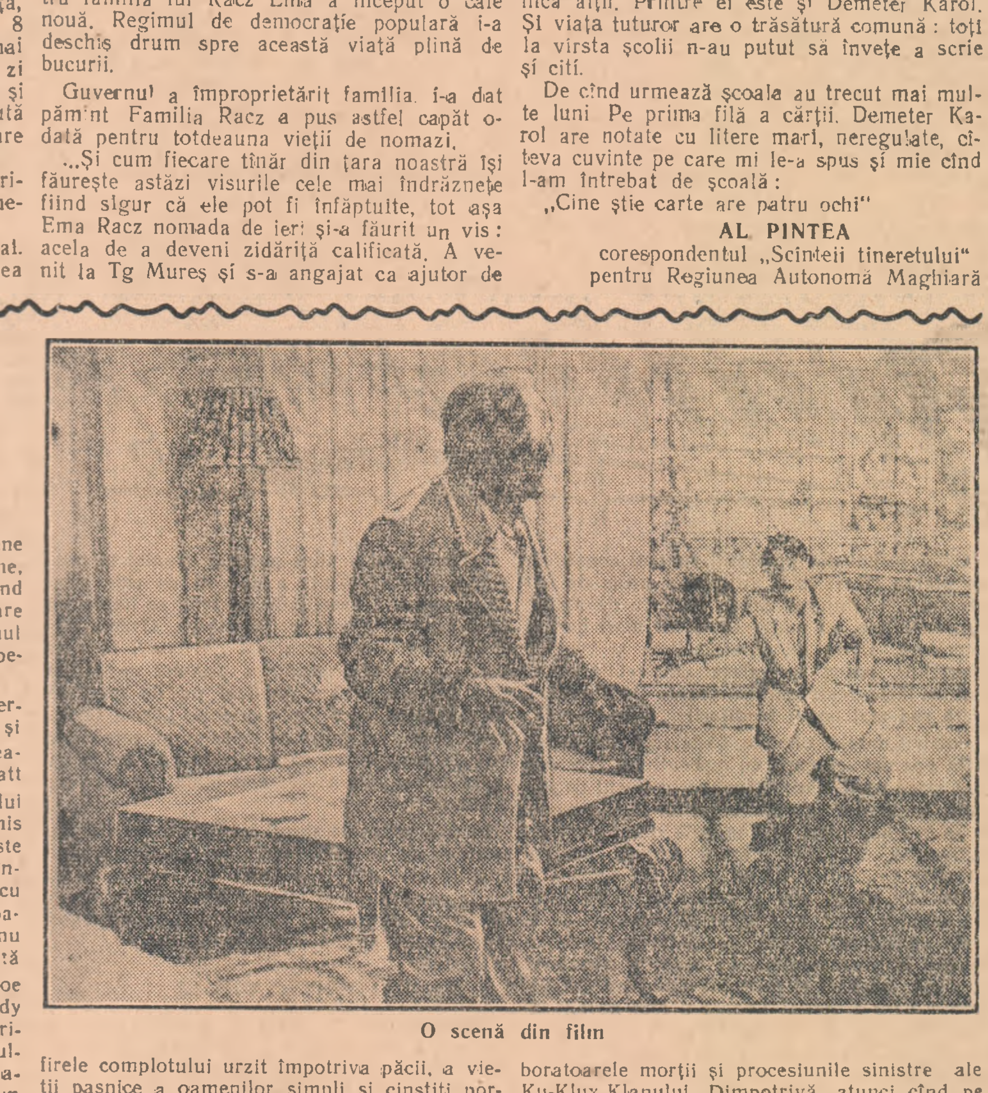
Interesant înfățișat este reprezentantul „științei". Profesorul Steel este un om pe care, dacă l-am judeca după profesia lui (savant chimist), am putea crede că trăiește în lumea abstractă a formulelor științifice. Aceasta ar înclina pe unii să scuze activitatea criminală a savantului prin totala lui rupere de realitate. Creatorii filmului — și aici apare meritul deosebit al regizorului A. Room și al actorului N. Bolduman — demonstrează însă că oamenii de teapa lui Steel au sub picioare terenul foarte concret al afacerilor. El se tocmește serios cu marii industriași căutînd să obțină cît mai mult înainte de a le livra îngrozitoarele produse ale cercetărilor sale fiind un partizan înfocat al „teoriilor" malthusiene după care oamenii, pentru a putea trăi bine, trebuie să extermine alți oameni. Dezvăluind putreziciunea sufletească, josnicia morală care se ascund în spatele titlului de savant, filmul atrage atenția că avem în față un criminal periculos și nu un om de știință.

Reliefarea trăsăturilor de caracter ale personajului Mac Kennedy, ofițer afacerist și gangster odios, constituie un succes de seamă al cunoscutului actor sovietic R. Pliatt (care ne-a vizitat țara cu prilejul turneului Teatrului „Mossoviet"). Mac Kennedy, trimis al Pentagonului și al trustului răsăritean este de fapt un pungaș și un criminal ordinar învesmîntat în haine militare. Inalt, uscățiv, cu fața puhavă, el are figura unei păsări răpitoare. Comportarea sa în desfășurarea filmului nu dezminte nici un moment această mască creată de interpret. Ajutat de Schneider și de Joe Twist un gangster cunoscut în oraș, Kennedy pune la cale cu un respingător sînge rece trimiterea lui Steel pe „lumea cealaltă". Cu multă iscusință au reușit creatorii filmului să arate că Mac Kennedy este un monstru, un adevărat produs al modului de viață american.

In sfîrșit, al treilea pion care formează triunghiul morții în film, este Upton Bruce. Voinic, bine hrănit. Bruce are adînc săpate pe fizionomie trăsăturile pe care le formează războiul necruțător dus la bursă, legile de junglă ale lumii capitaliste. Deși poartă o expresie de bunăvoință, Upton Bruce manifestă perfidie și cinism. El îi face rost foarte repede lui Steel de materialul uman necesar experienței. Odată obținut materialul, pe fața lui apare un rînjet de satisfacție. Felul în care interpretează rolul, artistul A. Belocurov sugerează limpede că aceasta este o satisfacție proprie fiarelor care au prins în ghiare prada.

Autorii filmului au dezvăluit cu aceeași pricepere artistică natura social-psihologică a celorlalte personaje negative. Fiecare dintre ei reprezintă o instituție, un domeniu al vieții din America de azi; „știința", armata, biserica, Ku-Klux-Klanul, poliția federală — toate aceste atribute ale modului de viață american — apar în film prin intermediul unor personaje vii, care întrunesc esența socială a categoriei respective.

Trebuie subliniat în mod deosebit felul în care filmul înfățișează legătura strînsă de interese dintre toți acești reprezentanți ai instituțiilor de stat americane, între acțiunile lor criminale și marea finanță, prezentă în film prin persoana businesmenului Bruce. Toate firele complotului urzit împotriva păcii, a vieții pașnice a oamenilor simpli și cinstiți pornesc de acolo, de la marea finanță — avertizează filmul.

O scenă din film

In contrast izbitor cu personajele negative, apar eroii pozitivi ai filmului. Dacă Bruce, Steel, Mac Kennedy și Schneider trezesc pe bună dreptate în spectatori un sentiment de ură și total dispreț, mobilizîndu-le vigilența față de uneltitorii unui nou război, — apoi Allan, doctorul Armstrong, negresa Mary și curajosul ei fiu Ben, stîrnesc simpatia pentru gîndurile, sentimentele și acțiunile lor cinstite, profund umane pe care le pun în slujba păcii, a fericirii oamenilor. Admirația spectatorilor, participarea lor la lupta și zbuciumul sufletesc al acestor personaje este foarte puternică mai ales pentru că acești oameni își păstrează probitatea morală, luptînd pentru idealurile lor juste în condițiile deosebit de grele ale fascizării vieții S.U.A.

Realismul cu care a fost redat tabloul vieții americane contemporane reprezintă un merit de seamă al creatorilor filmului. Se impune a fi remarcată în această privință arta operatorului Eduard Tisse, care a realizat o reușită caracterizare a situațiilor, a locurilor și mai ales a oamenilor folosind ingenios variate unghiuri de filmare, mișcarea obiectivului cinematografic și valorificînd în chip deosebit culoarea pentru sublinierea ideilor filmului. Tonurile închise, sumbre, în care domină culori reci (verde, albastru) apar întotdeauna cînd în scenă sînt personajele negative, laboratoarele morții și procesiunile sinistre ale Ku-Klux-Klanului. Dimpotrivă, atunci cînd pe ecran apar eroii pozitivi, culorile calde, lumina clară, curată invadează imaginea.

Folosind marea forță de asociație a montajului cinematografic, regizorul A. Room a organizat episoadele într-o ordine capabilă să reliefeze mai deplin semnificația, sensul adînc al evenimentelor istorisite. Așa de pildă, tensiunea dramatică a acțiunii, izvorînd din însăși ciocnirea forțelor sociale care se înfruntă în film, devine mai pregnantă printr-o înlănțuire dinamică a imaginilor în montajul general; caracterul captivant al filmului se naște tocmai datorită amplificării efectelor dramatice prin organizarea iscusită a episoadelor.

In întregul său, filmul reprezintă o nouă izbîndă a cineaștilor sovietici, care au creat o operă de artă combativă, plină de autenticitate și dramatism. Cu înalta măiestrie realistă, străbătut de un puternic patos demascator, filmul demonstrează artistic că ațîțătorii la război pot fi împiedicați să-și pună în aplicare intențiile criminale de exterminare în masă a omenirii, dacă oamenii simpli și cinstiți, iubitori de pace se vor uni, și vor acționa cu hotărîre și intransigență.

Operă cinematografică remarcabilă, filmul „Pulberea argintie" demască necruțător, trimițînd în același timp un sever avertisment „șacalilor" care pun la cale pieirea oamenilor.

AL. BOIANGIU

„Calea spre rezolvarea problemelor vitale ale naţiunii germane"

Documentul-program al Congresului al IV-lea al P. S. U. G.

BERLIN 8 (Agerpres).—A.D.N. transmite: Congresul al IV-lea al Partidului Socialist Unit din Germania a adoptat un document-program intitulat „Calea spre rezolvarea problemelor vitale ale naţiunii germane". In acest document sînt expuse principiile luptei clasei muncitoare germane, a ţăranilor muncitori, a intelectualilor şi a tuturor germanilor iubitori de pace pentru rezolvarea problemelor vitale ale naţiunii germane.

Poporul german, se spune în acest document, se află în faţa celei mai importante hotărîri din istoria lui contemporană. El nu se poate eschiva de la această hotărîre. El trebuie să aleagă: ori subordonare faţă de Statele Unite ale Americii şi război, ori independenţa Germaniei şi pace.

In Germania stau faţă în faţă două lagăre. Unul este lagărul forţelor păcii, celălalt al forţelor războiului.

Partidul Socialist Unit din Germania, care a luat fiinţă în timpul unei zguduitoare calamităţi naţionale, în organele conducătoare şi în rîndurile căruia se află luptători dîrzi împotriva militarismului, fascismului şi a războiului, şi care luptă umăr la umăr cu întregul popor iubitor de pace pentru o Germanie nouă, declară:

Tratatele de la Bonn şi Paris barează calea unităţii Germaniei şi deschid cale războiului. In numele forţelor germanilor, nici una din părţile patriei noastre nu trebuie să fie atrasă într-o coaliţie militară americano-engleză. Pentru ca Germania să trăiască în pace este necesar să se renunţe la tratatul de la Paris privitor la „comunitatea defensivă europeană" şi la „tratatul general" de la Bonn şi trebuie să se împiedice remilitarizarea Germaniei occidentale. Pentru ca Germania să devină în sfîrşit un stat unit, trebuie să se pună capăt amestecului şi dominaţiei S.U.A. în Germania occidentală, îndreptate spre menţinerea scindării Germaniei, iar statutul de ocupaţie trebuie anulat. Frontul Naţional al Germaniei Democrate, în care s-au unit strîns forţele patriotice şi democratice, îşi îndeplineşte în această luptă o misiune istorică.

Uniunea Sovietică a indicat calea spre rezolvarea paşnică a problemei germane şi a acordat Republicii Democrate Germane suveranitatea. Suveranitatea Republicii Democrate Germane indică calea întregii Germanii şi însufleţeşte toate forţele patriotice din Germania occidentală pentru a intensifica lupta împotriva tratatelor de la Bonn şi Paris. Unificarea Germaniei nu poate avea loc decît dacă germanii înşişi vor lupta împreună pentru aceasta. Unificarea Germaniei nu se poate face decît pe cale democratică.

De aceea, cea mai înaltă cerinţă a timpurilor noastre continuă să rămînă următoarea: germanii în jurul aceleiaşi mese!

In documentul-program se arată că pacea şi securitatea Europei vor fi asigurate prin încheierea unui tratat general european cu privire la securitatea colectivă. Nimeni, se spune în document, nu are mai mult interes decît germanii să fie încheiat un astfel de tratat general european cu privire la securitatea colectivă, deoarece încheierea unui asemenea tratat ar apropia cele două părţi ale Germaniei şi ar asigura neutralitatea Germaniei din toate punctele de vedere.

In document se subliniază că numai Uniunea Sovietică prezintă propuneri concrete îndreptate spre restabilirea unităţii şi independenţei Germaniei pe o bază democrată şi paşnică, în timp ce puterile occidentale şi, în primul rînd S.U.A., resping aceste propuneri.

In continuare, în document se arată că în prezent, în Republica Democrată Germană este instaurată o orînduire cu adevărat democratică, în timp ce în Germania occidentală clasele guvernante înnăbuşă democraţia şi reface militarismul.

Innăbuşirea democraţiei şi reînvierea militarismului, se spune în document, reprezintă două laturi ale aceleiaşi acţiuni — pregătirea războiului.

Membrilor Partidului Social Democrat din Germania, precum şi membrilor sindicatelor din Germania occidentală li se pune următoarea întrebare: Doresc să lupte pentru asigurarea păcii sau vor să devină victime ale „comunităţii defensive europene" şi ale războiului american, pregătit în comun de militariştii vestgermani şi americani? Noua situaţie creată după conferinţa de la Berlin a celor patru puteri impune necesitatea unei reorientări adecvate a P.S.D.G., a unei orientări spre stabilirea unităţii de acţiune a clasei muncitoare.

Trebuie să se întreprindă totul pentru ca muncitorii din cele două părţi ale Germaniei să se unească, deoarece de colaborarea şi unitatea de acţiune a clasei muncitoare germane depind menţinerea păcii şi viitorul Germaniei.

Blocului militariştilor, închegat în Germania occidentală sub conducerea partidelor guvernamentale de la Bonn, trebuie să i se opună blocul muncitorilor — blocul tuturor social-democraţilor, comuniştilor, membrilor sindicatelor, muncitorilor fără partid şi muncitorilor democrat-creştini.

In capitolul următor al documentului congresului, intitulat „Republica Democrată Germană — reazim al luptei pentru o Germanie nouă", sînt relevate succesele obţinute în industrie şi agricultură şi sînt indicate sarcinile în domeniul economiei.

Sub conducerea Partidului Socialist Unit din Germania, clasa muncitoare în alianţă cu ţărănimea muncitoare şi în colaborare cu intelectualitatea a obţinut succese considerabile în înfăptuirea planului cincinal. Noi am început construirea bazelor socialismului şi vom îndeplini această sarcină istorică.

Partidul Socialist Unit din Germania, se spune în continuare în document, luptă pentru crearea unei Germanii democrate. Republica Democrată Germană, apărînd interesele oamenilor muncii din Germania occidentală şi ale întregului popor german, formulează pentru Germania occidentală următoarele revendicări: reducerea cheltuielilor de ocupaţie; încetarea plăţii reparaţiilor; lichidarea şomajului şi a zilei de lucru incomplete prin dezvoltarea comerţului intergerman şi a comerţului exterior cu statele lagărului păcii; reducerea impozitelor pentru masele largi ale populaţiei şi majorarea concomitentă a impozitelor asupra profiturilor bogătaşilor; încetarea urcării preţurilor; acordarea de pămînt persoanelor strămutate şi efectuarea unei reforme agrare democrate; cele 700.000 hectare de pămînt confiscate de autorităţile occidentale de ocupaţie pentru scopuri militare trebuie restituite acelora de la care au fost confiscate; îmbunătăţirea asigurărilor sociale; înfăptuirea deplinei egalităţi în drepturi a femeilor.

Noi proclamăm dreptul germanilor la viaţa liberă care este ameninţată de tratatele militariste de la Bonn şi Paris.

Noi proclamăm dreptul germanilor la pămîntul lor, la toate bogăţiile lui.

Noi proclamăm dreptul germanilor la muncă, drept pe care milioane de germani nu-l au, ca urmare a politicii pro-americane a lui Adenauer.

Noi proclamăm dreptul muncitorilor de a participa la conducerea economiei şi cerem să se lichideze legea anti-sindicală „Cu privire la situaţia muncitorilor în întreprinderi".

Noi proclamăm dreptul la restabilirea libertăţii întrunirilor şi a asocierii, a libertăţii cuvîntului şi presei, practic lichidată de Adenauer.

Noi proclamăm lupta oamenilor muncii germani împotriva stoarcerii de profituri de miliarde din întreprinderile vest-germane de către monopolurile americane şi engleze.

Noi proclamăm dreptul la libertatea neîngrădită a comerţului între Germania răsăriteană şi cea occidentală, libertate inexistentă acum din cauza politicii lui Adenauer şi a americanilor.

Noi proclamăm lupta pentru înlăturarea „cortinei de fier", creată de imperialişti cu scopul de a încălca unitatea culturii germane şi a împiedica întărirea legăturilor între cele două părţi ale Germaniei în domeniul ştiinţei şi artei.

In încheierea documentului se spune:

Noi ne sprijinim pe clasa muncitoare germană, ne sprijinim pe ţăranii germani. Ne sprijinim pe purtătorii culturii germane. Uniţi, ei vor crea Germania viitorului.

O Germanie în care nu se vor mai încheia în ascuns de popor tratate militariste.

O Germanie în care poporul îşi va rezolva singur problemele;

O Germanie în care va exista o orînduire democrată în urma lichidării dominaţiei monopoliştilor — dictatorii vieţii economice şi politice în Germania occidentală.

O Germanie în care nu va exista şomaj şi a cărei populaţie va trăi în condiţii mai bune;

O Germanie care va fi liberă şi puternică, deoarece va fi iubitoare de pace şi independentă;

O Germanie a cărei cultură naţională va înflori puternic şi va fi legată de cultura umanistă a tuturor popoarelor;

O Germanie care va trăi în pace şi va avea drepturi egale cu toate celelalte ţări ale Europei;

O Germanie legată printr-o prietenie strînsă cu Uniunea Sovietică şi cu lagărul păcii;

O astfel de Germanie poate exista şi ea va fi realitatea zilei de mîine.

Muncitori, ţărani, învăţători, oameni ai ştiinţei şi artei germane, tineret german, femei şi mame germane!

Voi sînteţi forţa care va croi calea spre viitor. In mîinile voastre se află soarta Germaniei. Nimic nu se poate împotriva eforturilor voastre comune. Daţi Germaniei ceea ce îi trebuie Germaniei!

Toate forţele pentru crearea unei Germanii unite, iubitoare de pace, democrate şi independente!

Alegerea organelor conducătoare ale P. S. U. G.

BERLIN 8 (Agerpres). — A.D.N. transmite: La 7 aprilie a avut loc, sub preşedinţia lui Wilhelm Pieck, şedinţa Comitetului Central nou ales al Partidului Socialist Unit din Germania, în cadrul căreia au fost alese organele conducătoare al P.S.U.G.

In Biroul Politic al C.C. al P.S.U.G. au fost aleşi Friedrich Ebert, Otto Grotewohl, Herman Matern, Fred Oelssner, Wilhelm Pieck, Heinrich Rau, Karl Schirdewan, Willy Stoph, Walter Ulbricht.

Membri supleanţi ai Biroului Politic al C.C. al P.S.U.G. au fost aleşi Erich Honecker, Bruno Leuschner, Erich Mückenberger, Alfred Neumann, Herbert Warnke.

Prim secretar al Comitetului Central a fost ales Walter Ulbricht. Secretari ai C.C. au fost aleşi Erich Mückenberger, Fred Oelssner, Karl Schirdewan, Paul Wandel, Gerhard Ziller.

In Comisia centrală a controlului de partid au fost aleşi: Hermann Matern, Herta Geffke, Max Sens, Ernst Altenkirch, Günter Tenner, Elly Hempel, Herbert Wittholz, Otto Holz, Otto Sepke.

Membri supleanţi ai Comisiei centrale a controlului de partid au fost aleşi: Heinrich Mosler, Richard Eyermann, Thomas Mrochen, Hermann Fischer şi Erich Ament.

Pentru interzicerea armei atomice!

— Un articol de Frédéric Joliot Curie —

PARIS 8 (Agerpres).

Ziarul „L'Humanité Dimanche" publică sub semnătura profesorului Fréderic Joliot Curie, preşedintele Consiliului Mondial al Păcii, un articol în legătură cu cererile privitoare la interzicerea armelor atomice şi a celorlalte arme de exterminare în masă. Aceste cereri se fac auzite în multe ţări ale lumii în legătură cu experimentarea bombei cu hidrogen efectuată de S.U.A. în regiunea insulelor Bikini (Oceanul Pacific).

Joliot Curie scrie:

„Semnarea neîntîrziată de către state a unei convenţii sau a unui protocol care să interzică folosirea armei atomice, ar putea constitui un act asemănător protocolurilor de la Geneva, care interzic folosirea gazelor toxice, a armei chimice şi a armei bacteriologice. In faţa unui pericol atît de grav şi care ne ameninţă direct, o acţiune hotărîtă în lumea întreagă în scopul înfăptuirii acestei prime măsuri poate să aibă ca efect faptul că orice refuz va deveni cu neputinţă. Obligaţia de a nu folosi arma atomică trebuie să fie urmată imediat de instituirea unui sistem de control strict.

In perioada studierii şi instituirii controlului poate fi folosit mijlocul existent de control la mare distanţă, care permite să se constate dacă se efectuează explozii de bombe atomice în scopuri experimentale. Aparate puternice pentru detectarea exploziilor la mari distanţe au mai funcţionat în timpul exploziilor care au avut loc în diferite părţi ale lumii. In general vorbind, un control strict este posibil din punct de vedere tehnic. Acest control nu cere ca zăcămintele de minereuri şi instalaţiile atomice ale diferitelor ţări să fie trecute în proprietatea O.N.U.".

Agenţia „China nouă" despre intervenţia americană în Indochina

PEKIN 8 (Agerpres). — CHINA NOUA transmite un comentar în legătură cu expozeul făcut la 5 aprilie de secretarul de stat al S.U.A., John Foster Dulles, în faţa Comisiei pentru afacerile externe a Camerei Reprezentanţilor a S.U.A asupra aşa-numitului „program de securitate mutuală".

Acuzînd în mod calomnios China că a „intervenit" în războiul din Indochina, Dulles s-a dedat la o manevră periculoasă îndreptată spre extinderea războiului din Indochina. El a încercat să folosească această metodă josnică pentru a înşela opinia publică mondială, a masca intervenţia S.U.A. în războiul din Indochina şi a crea un pretext pentru ca S.U.A. să-şi intensifice intervenţia în acest război.

Faptele dovedesc că Statele Unite sînt acelea care intervin activ în războiul din Indochina.

Ca şi în discursul rostit la 29 martie, Dulles nu suflă nici un cuvînt în expozeul său despre restabilirea păcii în Indochina sau despre apropiata conferinţă de la Geneva. Mai mult încă, el a declarat în mod făţiş că Statele Unite trebuie să-şi extindă intervenţia în acest război şi să facă ca el să continue.

★

SAIGON 8 (Agerpres). —

In cadrul „ajutorului" militar pe care Statele Unite îi acordă corpului expediţionar francez din Indochina, la 7 aprilie, au sosit pe un aerodrom din această ţară cele 25 de bombardiere de tip „B—26" pe care preşedintele Eisenhower le promisese generalului Ely, în cursul vizitei acestuia în S.U.A.

O nouă provocare a serviciului de spionaj american

MOSCOVA 8 (Agerpres). —

Ziarul „Pravda" publică sub semnătura A. B. următoarea notă intitulată „O nouă provocare a serviciului de spionaj american".

In presa sovietică s-a anunţat nu de mult despre samavolnicia serviciului de spionaj american din Japonia, ai cărui agenţi au vrut, prin provocări şi ameninţări, să silească pe F. Kulikov, comandantul unui vas sovietic, care fusese reţinut de paza maritimă japoneză, să renunţe de a se înapoia în patrie şi să plece în S.U.A. Cînd au văzut că prin ameninţări şi înşelăciune nu-şi pot atinge scopul, agenţii americani au încercat să-l ducă cu forţa pe F. Kulikov în S.U.A. Dar şi aceste încercări au eşuat.

S-a aflat că serviciul de spionaj american a întreprins o nouă provocare. Cu două luni în urmă, în Japonia a „dispărut" I. Rastvorov, colaborator al Reprezentanţei sovietice în Japonia. Deşi autorităţile sovietice s-au adresat în repetate rînduri autorităţilor americane în drept cu cereri de a lua măsuri pentru stabilirea locului unde se află I. Rastvorov şi pentru eliberarea lui, acestea din urmă se eschivează să dea vreun răspuns. Doar unele ziare americane ridică perdeaua ce acoperă această „taină". Astfel, ziarul „New York Times" a anunţat la 25 martie că Rastvorov se află în S.U.A. „într-un refugiu secret" şi că „domiciliul lui va fi stabilit ulterior".

Din această ştire, apărută în „New York Times", se văd motivele pentru care autorităţile americane au tăinuit vreme atît de îndelungată faptul că I. Rastvorov a fost răpit. Acest timp a fost necesar pentru a-l intimida pe Rastvorov.

Ziarul anticipează de pe acum finalul acestei manevre provocatoare — publicarea în presa americană a unor născociri calomnioase ale serviciului de spionaj american, prezentate drept „depoziţii" ale lui Rastvorov.

Scurte ştiri

● In ultimul timp la Moscova au avut loc tratative comerciale între Ministerul comerţului exterior al U.R.S.S. şi o delegaţie comercială ungară. Tratativele s-au încheiat cu succes la 7 aprilie prin semnarea unui protocol cu privire la livrările reciproce de mărfuri între U.R.S.S. şi Republica Populară Ungară pe anul 1954.

● La 5 aprilie, delegatul american în echipa mixtă nr. 2 de observatori a părăsit şedinţa echipei încercînd în felul acesta să se sustragă răspunderii ce revine părţii americane pentru încălcarea acordului de armistiţiu.

Membrii celor două părţi din echipa mixtă nr. 2 de observatori s-au întrunit la 5 aprilie pentru a întocmi un raport privitor la ancheta întreprinsă în legătură cu incidentul din 3 aprilie, cînd militari înarmaţi ai părţii americane au atacat poliţia civilă coreeano-chineză într-un punct situat la est de Panmunjon. Acest raport urma să fie înaintat comisiei militare de armistiţiu.

● Parlamentul Luxemburgului a ratificat în noaptea de 7 spre 8 aprilie tratatul comunităţii defensive europene. Patru deputaţi au votat împotriva tratatului iar alţi doi s-au abţinut de la vot.

● La 7 aprilie s-a deschis la Moscova cea de a 3-a conferinţă ştiinţifică unională a studenţilor de la facultăţile de medicină. La conferinţă participă aproximativ 500 de membri ai asociaţiilor ştiinţifice studenţeşti create pe lîngă institutele din Moscova, Leningrad, Kiev, Kazan, Taşkent şi din alte oraşe ale Uniunii Sovietice.

La conferinţă vor fi ascultate 175 de comunicări ale studenţilor despre lucrările ştiinţifice executate de ei în ultimul an sub conducerea unor medici cunoscuţi.

● La 7 aprilie au început la Moscova spectacolele grupului de artişti de la „Comédie Française" care vizitează U.R.S.S. la invitaţia Ministerului Culturii al U.R.S.S.

Trupa de la „Comédie Française" a prezentat comedia „Tartuffe" de Molière.

Spectacolul s-a bucurat de un mare succes.

● După repetatele eşecuri înregistrate de tratativele duse între guvernul de la Paris şi cel de la Bonn, Walter Hallstein, secretarul de stat al Ministerului Afacerilor Externe al guvernului de la Bonn, a plecat la Paris unde va avea noi întrevederi cu privire la Saar.

30 de ani de la apariţia revistei „Bolşevik"

MOSCOVA 8 (Agerpres). — TASS transmite:

Cu 30 de ani în urmă, la începutul lunii aprilie 1924, a apărut primul număr al revistei „Bolşevik" — în prezent „Comunist" organul teoretic şi politic al Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.

Infiinţarea revistei a fost una din măsurile importante ale Comitetului Central al partidului în lupta pentru puritatea teoriei marxist-leniniste şi pentru dezvoltarea ei continuă. Sub conducerea C.C. al partidului, revista a dus o luptă activă împotriva duşmanilor leninismului, pentru unitatea ideologică de monolit a partidului şi pentru ridicarea nivelului teoretic al cadrelor.

Tratînd un număr larg de probleme din domeniul teoriei şi practicii construirii comunismului, politicii interne şi externe a Partidului comunist şi guvernului sovietic, revista acordă un ajutor efectiv activului de partid, cadrelor de partid şi de stat în ridicarea nivelului lor ideologico-teoretic, în activitatea lor practică.

Poporul sovietic în ajutorul poporului irakian

BAGDAD 8 (Agerpres). — TASS transmite:

La 6 aprilie, I. N. Iakuşin, însărcinatul cu afaceri ad-interim al U.R.S.S. în Irak a vizitat pe primul ministru al Irakului, Fadhel Djamali, şi i-a transmis expresia compasiunii guvernului sovietic în legătură cu nenorocirile care au lovit poporul irakian în urma inundaţiei provocate de revărsarea rîului Tigru. I. N. Iakuşin i-a comunicat totodată primului ministru al Irakului că societăţile „Crucea Roşie" şi „Semiluna Roşie" din U.R.S.S. au hotărît să predea societăţii „Semiluna Roşie" din Irak suma de 120.000 ruble, în vederea ajutorării populaţiei sinistrate din Irak.

Primul ministru F. Djamali a rugat să se transmită guvernului sovietic şi întregului popor sovietic adînca mulţumire a guvernului şi poporului din Irak pentru ajutorul frăţesc şi pentru compasiunea exprimată. El a spus că guvernul şi poporul din Irak apreciază foarte mult nobilul gest al poporului sovietic care a venit în ajutorul poporului irakian în aceste momente grele pentru acesta din urmă.

Deschiderea Săptămînii filmului maghiar

Sub auspiciile Ministerului Culturii şi Institutului Romîn pentru Relaţiile Culturale cu Străinătatea, joi seara a avut loc în sala Casei Prieteniei Romîno-Sovietice, deschiderea festivă a Săptămînii filmului maghiar.

La festivitate au participat membrii delegaţiei din R.P. Ungară, care participă la Săptămîna culturii maghiare, reprezentanţi ai Ministerului Culturii, Ministerului Afacerilor Externe, Institutului Romîn pentru Relaţiile Culturale cu Străinătatea, personalităţi ale vieţii noastre culturale şi artistice, oameni ai muncii.

Au fost de faţă membri ai corpului diplomatic.

Spectacole

Vineri 9 aprilie 1954

CINEMATOGRAFE: Patria, Elena Pavel: Schubert; **Republica, Bucureşti, Infrăţirea între popoare:** Pulberea argintie; **I. C. Frimu:** Boier cu orice preţ; **Maxim Gorki:** Matineu: Filme pentru cei mici; după amiază: Republica Populară Romînă şi Marinică; **Lumina:** Cîntăreţul stepelor; **Timpuri Noi:** Intîlnirile internaţionale între fotbaliştii Uniunii Sovietice şi Austriei, Pionieria nr. 11, Jurnal romînesc nr. 12, Jurnal sovietic nr. 8; **Al. Popov:** Pumnul de fier; **Victoria:** Balada Siberiei; **Gh. Doja:** Invingătorii; **8 Martie:** Patriotul (seria II-a); **Vasile Roaită:** Nu-i pace sub măslini; **Cultural:** Prin India; **Griviţa:** Petru cel Mare (seria II-a); **Al. Sahia:** Destinul unor femei; **C. David:** Brigada Cotovschi; **Flacăra:** Nunta cu zestre; **Ilie Pintilie:** Aventurile lui Alioşa Ptiţîn; **8 Mai:** Casa mult visată; **Volga:** Copilărie fericită. Meciul de fotbal R. P. Ungară —Anglia. Pisoiul neascultător; **Libertăţii:** Un pichet în munţi; **N. Bălcescu:** Amiralul Nahimov; **1 Mai:** Fiica regimentului.

Spania 1954

Cinci şesimi din pămîntul spaniol constituie un platou situat la o altitudine medie de 800 de metri, înconjurat ca de un brîu de munţi cu pante line, cu multe văi şi cu mari bazine interioare. Lipsa de ploaie, clima şi relieful neprielnic reduc suprafaţa cultivabilă. Numai o fîşie restrînsă pe coasta Mediteranei oferă rod mai bogat truditorilor ogoarelor.

Potrivit datelor oficiale, 65 la sută din populaţia Spaniei se ocupă cu agricultura. Dar cea mai mare parte dintre ţărani sînt lipsiţi de pămînt. In vreme ce 50.008 latifundiari posedă 23.200.000 ha, adică 51,5 la sută din suprafaţa cultivabilă, 1.250.000 ţărani săraci posedă 1.000.000 ha., adică 2,2 la sută din suprafaţa cultivabilă. Dacă stai şi reflectezi puţin asupra acestor cifre nu-i greu să constaţi că o parte considerabilă din populaţia agricolă a Spaniei este condamnată la condiţii groaznice de viaţă. Dealtfel şi ziaristul american Robert Fromm care a vizitat Spania a fost nevoit să mărturisească că pretutindeni în satele spaniole a întîlnit semnele mizeriei. „Pe drumurile Andaluziei şi ale provinciilor estice am văzut şiruri interminabile de femei şi bărbaţi flămînzi ducîndu-şi lucrurile în spate şi copiii în braţe. Ei se tîrau obosiţi prin trecătorile munţilor în căutare de lucru, pentru care vor fi plătiţi cu 30—40 cenţi pe zi, iar peste o săptămînă vor fi aruncaţi pe drumuri pînă la sezonul următor".

Pentru mulţi dintre ţăranii înfometaţi marile oraşe ca Madrid şi Barcelona apar ca un fel de oaze ale fericirii. Dar acestea nu sînt decît iluzii care se risipesc la primul contact cu realitatea neîndurătoare. Muncitorii din oraşe trăiesc într-o mizerie crîncenă. Nivelul de trai al populaţiei spaniole este unul dintre cele mai scăzute din lume. „Preţurile la produsele alimentare s-a mărit de 8—10 ori în raport cu anul 1936. „Ori care ar fi salariul unui spaniol el este insuficient pentru întreţinerea familiei lui". Afirmaţia aceasta aparţine corespondentului din Madrid al binecunoscutului ziar reacţionar american „New-York Times". Iar un ziarist englez, Basil Davidson, povestindu-şi impresiile pe care le-a adunat în cursul unei călătorii în Spania, relata cele ce i-au fost spuse de un spaniol „Există două Spanii — una care poate s-o ducă pînă la sfîrşitul lunii, iar alta care nu poate". Davidson adăuga că proporţia dintre aceste două Spanii este de 1 la 20, iar „ritmul sărăciriii, care a crescut în ultimii ani cu o viteză ameninţătoare, continuă să crească".

In primăvara anului 1931 în sufletul poporului spaniol înflorise bucuria. Pentru oamenii simpli răsăriseră zorii unei vieţi libere, aşa cum năzuiseră generaţii de-a rîndul. In istoria Spaniei se înscrisese o pagină nouă, minunată: proclamarea Republicii. Sînt momente peste care trecerea timpului nu poate să aştearnă colbul uitării. Un asemenea moment este ziua de 14 aprilie In această zi din anul 1931 oamenii simpli din Spania au obţinut o victorie de seamă: monarhia a fost alungată.

Dar cerul Spaniei nu a rămas senin. Nori negri, ameninţători, s-au adunat purtaţi de vîntul stîrnit din capitalele fasciste. La 18 iulie 1936, fasciştii spanioli conduşi de generalul Franco au pus la cale o răscoală împotriva Republicii. Sforile erau trase din culise de către hitlerişti. Trei ani a durat încleştarea. Trei ani a curs sîngele celor mai buni fii ai Spaniei în lupta dreaptă pentru libertatea şi onoarea poporului. Fasciştii au reuşit în cele din urmă să-şi instaureze puterea lor în Spania, dar n-au reuşit să îngenunche minunatul popor spaniol. Spania suferă, dar luptă.

Viaţă amară

Spania este situată în peninsula Iberică. La răsărit, Spania este despărţită de Franţa prin munţii Pirinei. La nord şi nord-vest coasta Spaniei este udată de apele oceanului Atlantic iar la sud de cele ale Mediteranei. La apus, Spania se învecinează cu Portugalia.

Franchismul a adus poporul spaniol în pragul prăpastiei. Viaţa a devenit un chin greu de suportat. Lipsurile de tot felul se împletesc cu o cruntă teroare poliţienească. Gazeta oficială a partidului franchist „Aribba", fără să vrea, a oglindit realitatea Spaniei de astăzi cînd într-un articol publicat nu de mult se adresa astfel unui tînăr spaniol: „Dacă te vei gîndi puţin, vei vedea că moartea nu este chiar atît de rea, pentru că acolo, în cer, ea te va muta într-o altă viaţă, mai bună, pe care nu o cunoşti".

In cele scrise de ziarul lui Franco se află un sîmbure de adevăr: viaţa în Spania zilelor noastre este atît de chinuitoare încît oamenii nu se pot aştepta la altceva decît în... cer, unde conform afirmaţiilor ziarului „Aribba", vor putea întîlni o altă viaţă, mai bună.

Tinereţe ofilită

Tineretul spaniol trăieşte în condiţii îngrozitoare. Un tînăr ţăran spaniol povestea astfel despre viaţa sa: „Noi, tinerii ţărani spanioli, sîntem supuşi unei exploatări monstruoase. Noi nu avem posibilitatea să învăţăm la şcoală. Sîntem nevoiţi să muncim cu părinţii noştri din zori şi pînă în noapte, dar cîştigăm nu mai mult de 6 pesetas pe zi... O mare parte din an noi ne hrănim cu rădăcini şi ghinde sau întindem mîna cerşind Mulţi dintre noi pleacă la oraşe şi acolo completează armata şomerilor".

Ce se întîmplă cu tinerii muncitori? Mii de tineri sînt siliţi să muncească ani şi ani de zile primind salarii de ucenici. In general, pînă la vîrsta de 20—23 de ani, tînărul, chiar dacă prestează o muncă calificată, este considerat ucenic. Ucenicii sînt puşi să muncească 10—12—14 şi chiar 16 ore pe zi şi pentru aceasta primesc un salariu de 5—15 pesetas care nu le ajung nici măcar pentru micul dejun. Cînd anii stabiliţi pentru ucenicie iau sfîrşit, tinerii sînt concediaţi. In locul lor patronii vor angaja alţi tineri pe care îi vor ţine ani de zile ca ucenici iar după aceea îi vor arunca în stradă şi pe ei. Chiar şi ziarul franchist „Pueblo" din Madrid a fost nevoit să recunoască: „Sînt muncitori care după terminarea perioadei de ucenicie sînt concediaţi cedînd locul altora care urmează acelaşi drum. Acest sistem inuman are o largă răspîndire".

Deosebit de groaznică este munca în mine. Patronii întreprinderilor carbonifere preţuiesc, mai mult catîrii decît oamenii. Un tînăr muncitor a spus: „Dacă moare un catîr îi va costa (pe patroni, n.n.) 15.000 de pesetas ca să cumpere un alt catîr. Dacă însă moare un miner nu-i costă nimic: îl înlocuiesc pur şi simplu cu altul". Numai în cursul anului trecut 32.000 de mineri, iar printre ei s-au aflat mulţi care nici măcar nu împliniseră 17 ani, au căzut victimă unor accidente provocate de pofta nesăţioasă de cîştig a patronilor.

Un ziar spaniol scria: „Spania este ţara care are cel mai mare număr de copii tuberculoşi; 60 la sută din adolescenţi sînt bolnavi de tuberculoză".

Un alt ziar spaniol scria că pentru banca de credit a Spaniei bilanţul anual „a fost excelent, ca şi pentru toate celelalte bănci mari... Această bancă intenţionează să-şi sporească capitalul cu 50 la sută de la 300.000.000 pînă la 450.000.000 pesetas".

Pui faţă în faţă cele două citate şi concluziile nu-s greu de desprins. Două Spanii, două moduri de viaţă. O Spanie a mizeriei crîncene şi o alta a bogăţiilor fără număr, a huzurului. Aceste Spanii se înfruntă şi lupta devine mereu mai crîncenă.

Slugă la alţi patroni

Pe Franco l-au adus la putere Hitler şi Mussolini. Regimurile acestora s-au prăbuşit, însă Franco a supravieţuit, iar astăzi şi-a găsit noi stăpîni. Sînt monopoliştii de peste ocean. Lor le-a vîndut bogăţiile Spaniei, transformînd ţara într-un imens port-avion american. Sosirea misiunii militare americane la Madrid în 1952 a deschis drumul ocupanţilor americani în Spania. Semnarea în septembrie 1953 a pactului americano-spaniol a oficializat această ocupaţie. La Torrejon, El-Copero, Moron de la Frontera etc., sînt construite aerodromuri. Porturile El-Ferol şi Cadiz ca şi portul Cartagena sînt lărgite. Ziarul „New York Journal-American" chiar a doua zi după publicarea acordurilor militare americano-spaniole scria; „Spania a devenit primul aliat din Europa care a acordat Statelor Unite dreptul nelimitat de a folosi arma atomică de pe baze continentale".

Dar Franco nu a vîndut monopoliştilor americani numai pămîntul Spaniei. Franco a vîndut pe dolari şi viaţa a sute de mii de tineri spanioli. Ziarul franchist „Aribba" a scris categoric că S.U.A. a cerut lui Franco să pregătească pentru război 1.500.000 de spanioli în locul unui număr egal de soldaţi americani. Cinismul slugilor americane de la Madrid nu cunoaşte margini...

Franco a subscris acordul militar cu S.U.A. Poporul spaniol nu-l va subscrie însă niciodată. Ura poporului spaniol împotriva lui Franco şi a noilor săi stăpîni este atît de puternică încît nu o pot trece cu vederea nici cei mai înverşunaţi apărători ai regimului franchist.

Pentru ziua de mîine

Ziua de azi este întunecată; o întunecă stăpînirea franchistă. Ziua de mîine trebuie să fie luminoasă. Pentru ca această zi să devină cît mai apropiată, poporul spaniol nu cunoaşte răgaz în lupta sa. Teroarea franchistă este deosebit de bestială. Dintr-o populaţie de 26.000.000 de locuitori, în primele zile ale instaurării puterii franchiste 2.000.000 locuitori au fost aruncaţi în închisoare. „Nu există un metru de pămînt care să nu conţină o groapă, nu există o palmă de pămînt spaniol care să nu fi fost stropit de sînge şi lacrimi", scrie conducătoarea comuniştilor spanioli, Dolores Ibarurri.

Poporul spaniol n-a încetat nici un moment lupta sa împotriva oprimatorilor. Din adîncă ilegalitate, comuniştii însufleţesc mişcarea patriotică de rezistenţă. Franchiştii au simţit în fiecare clipă ura unui popor întreg însetat de libertate.

Un aspect obişnuit în Spania zilelor noastre: copii cerşind pe străzi. Pe chipul lor citeşti suferinţele la care sînt supuşi de un regim străin de interesele celor mulţi.

In primele rînduri ale luptei împotriva lui Franco se află tineretul. Din rîndul tineretului spaniol s-au ridicat nenumăraţi eroi ca Cristino Garcia, Lopez Raimundo, Isabele Vincente şi alţii. Tinerii spanioli preferă să moară în luptă sfidîndu-i pe schingiuitori, decît să trăiască ca nişte laşi care să accepte samavolniciile franchiste.

La 12 martie 1951 străzile Barcelonei răsunau de lozinci rostite de sute de mii de oameni: „Moarte lui Franco!" 300.000 de spanioli, oameni simpli, oameni care simt apăsînd pe umerii lor întreaga povară a politicii burgheziei spaniole, şi-au exprimat dorinţa lor fermă de a pune capăt odiosului regim franchist. In zilele de luptă din martie 1951 au căzut mulţi patrioţi. Dar aceasta nu a putut înăbuşi dorinţa de libertate a unui popor. Pe zidurile caselor au început să apară lozinci cu cuvintele: „Barcelona nu este decît începutul". Şi într-adevăr nu a fost decît începutul.

Lupta poporului spaniol împotriva regimului franchist s-a întărit neîncetat. O mărturie grăitoare a forţei acestei lupte o constituie demonstraţiile studenţeşti din ianuarie 1954. Franchiştii organizaseră la sfîrşitul acestei luni demonstraţii anti-britanice. Spontan, aceste demonstraţii au luat un caracter antifascist. Pe străzile Madridului ziarul lui Franco „Aribba" era ars. In piaţa Puerta del Sol şi în sălile universităţii studenţii au rezistat poliţiei asvîrlind cu pietre.

Un oarecare profesor Morales din Sevilla l-a felicitat pe Franco pentru că „a extirpat din universitate ideia progresului şi a ştiinţei". Studenţii spanioli, prin lupta lor, s-au ridicat împotriva ignoranţei şi teroarei, pentru apărarea ştiinţei, pentru dreptul la cultură. Poporul spaniol este un popor care a dat civilizaţiei omeneşti figuri remarcabile. Un asemenea popor nu poate fi transformat într-un popor de sclavi, oricît s-ar strădui Franco şi stăpînii săi.

★

La 14 aprilie, din iniţiativa F.M.T.D. şi U.I.S., tineretul lumii îşi manifestă solidaritatea sa cu eroicul tineret spaniol. Alături de tinerii din lumea întreagă tineretul patriei noastre îşi exprimă convingerea fermă că lupta tineretului spaniol, parte integrantă a luptei mondiale pentru pace şi progres, va fi încununată de victorie.

EDGARD OBERST

REDACŢIA: Bucureşti Piaţa Scînteii Tel. Nr. 7.61.00 ADMINISTRAŢIA Bucureşti Str. Academiei 17, Tel. 5.79.60. DIFUZAREA: Tel. 5.38.77. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" — Piaţa Scînteii.